

WWW.HORYDOLY.CZ

ročník III číslo 12 ČERVENEC 2007

HORYDOLY

outdoor magazín

20 Kč

KLÁRA POLÁČKOVÁ: Přes Everest do Čech

Horolezci
plují
po Sázavě

Cykloráj
těsně za
Prahou

07

771802008013

20 CZK

DEVOLD®

VLNĚNÉ FUNKČNÍ TERMOPRÁDLO
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

DEVOLD MERINO VLNA - TO NEJLEPŠÍ, CO VÁS MŮŽE POTKAT

- 100 % Merino vlna - absolutní komfort za každého počasí
- ani při dlouhodobém nošení nezapáchá
- ideální pro cyklisty, běžce, turistiku a veškeré outdoorové aktivity
- perfektně reguluje Vaši tělesnou teplotu
- speciální úprava pro snadnou údržbu
- výběr z mnoha barevných variací
- modely i pro děti

Tak jako **DEVOLD** to nikdo neumí !

NAŠI NEJVÝZNAMNĚJŠÍ
PARTNERI:

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ

HORSKÁ SLUŽBA ČR

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ
ODDÍL CYKLISTIKY

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ ODDÍL
VODNÍHO SLALOMU

HORSKÁ ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA SR

v DEVOLDu Vás nic nezastaví !

Většina expedic do Himalájí je oblečena v termoprádle Devold, včetně právě probíhajících tří českých expedic na K2, Gashebrum II a III (M.Holeček, J.Doudlebský, A.Čepelková, M.Otta, Z.Hrubý, K.Bortel, R.Langr aj.)

Výhradní dovozce pro ČR: North Trappers, Jarošova 2, Litoměřice; tel.: 416 738 846

www.northtrappers.cz

SEZÓNŇÍ VÝPRODEJ HUSKY

**STANY
A SPACÍ PYTLE
SLEVA 20%**

POUZE OD 1.8. - 15.8.!!!

HUSKY®
specialista na outdoor

www.huskycz.cz

Sleva se nevztahuje na položky v akci a výprodeji.

Milé čtenářky a vážení čtenáři,

jsou lidé, kteří se neradi ohlížejí. Nechápu je. Rád se vracím na místa, kde jsem něco zažil. Nemuselo to být hezké, ale byl to můj život. Občas si ho připomenu.

Když mi byly dva roky, bydleli jsme s rodiči pár metrů od středověkého náměstí v Chebu. Máma nosila pod srdcem mého prvního bratra, táta učil na střední škole pár metrů od domova. Domy dostaly poslední omítky ještě od Němců. Jeden činžák se už po válce nevzpamatoval. Obrovský kostel svatého Mikuláše pomalu dostával kopule, které mu ustřelili Američané.

Během dalších let jsem prošel pár měst, bydlel v mnoha bytech. Četné obce byly ještě o dvacet let později zašlejší, depresivnější a šedivější než Cheb šedesátých let.

Před pár týdnů jsem pod Mikulášský chrám zase zabloudil. Přišli jsme do hospody. Patřila Romovi v mém věku. Na stěny pověsil čtyřicet let staré fotografie. Popovídali jsme si. Vyšlo najevo, že jako prckové jsme bydleli kousek od sebe. V našem letním setkání jsem necítil žádnou nostalgii. Bylo to velmi příjemné.

I vám přeji, abyste se v létě (nebo kdykoliv jindy) vrátili, otočili, ohlédlí. Třeba jen na chvíli.

Jakub Turek, šéfredaktor

Kdo je kdo na Horydoly Michal Fanta

Student, ale především fotograf Michal Fanta snímá všechno, co se ocitne v dosahu objektivů. Jeho specialitou jsou požáry a katastrofy. Sám je totiž dobrovolným hasičem. Michalovy fotografie můžete pravidelně vidět v regionálních přílohách Deníku, MF Dnes a Práva. Možná jste si je prohlíželi i v Hasičských novinách nebo Alarm Revue. Soukromý web Michala Fanty najdete na adrese www.mishaphoto.wz.cz. Velikou fotku jezerní hladiny můžete vychutnat v tomto čísle časopisu na stranách 24 až 25.

Text a foto: (red).

Co si myslíte ohlasy čtenářů

Vltavský okruh po vodě Horydoly (červen 2007)

Nejen v Čechách je možné udělat okruh po vodě. Stačí trochu otevřít oči a porozhlédnout se. Na řece Moravě můžete takové okruhy zmáknout minimálně dva a klidně i tři. První začíná ve Spythněvi, pokračuje po proudu Moravy do Uherského Hradiště, z něj po Batově umělém plavebním kanálu zpět do Spythněvi (21 km). Druhý vede z Veselí nad Moravou po Moravě do Vnorov, z nich po Batově kanále opět do Veselí (15 km). Potřetí se pádluje z Vnorov starým neregulovaným korytem Moravy, známým též pod jménem Osypané břehy, směrem na Rohatec, dále na Batův kanál do slovenské Skalice a přes Strážnici zpět do Vnorov (30 km). Je tu krásná příroda, krásný kraj, výborné víno, slušní a pohostinní lidé.

Hampejz

Jordánka na Lomnický štít Horydoly (červen 2007)

Ten Čech nemusel zomrieť, načo je to dobré? Minulý rok som bol v Tatrách a bol som svedkom ako jeden starší český turista nechcel čakať v rade na reťaziach do Priečneho sedla a začal obchádzať zabezpečenú trasu bokom v nepríjemne strmom žlabe. V jednom momente takmer stratil rovnováhu, skoro spadol späť do Malej Studenej doliny. Mal šťastie, podarilo sa mu zachytiť a udržať rovnováhu, no vyzeralo to dosť hrozivo. Čo keby bol spadol? Bol by to minimálne ťažký úraz ale skôr asi smrť. Priečne sedlo bolo v minulosti dejiskom aj takýchto tragédií. Ja sa pýtam: prečo mnoho

českých turistov tak hazarduje so životom? Vysoké Tatry sú skutočne veľhory, vedia človeka odmeniť úžasnými pohľadmi, no vedia aj nemilosrdne trestať každú chybu.

Ondrej

Co dělali lidi v Jordánce? Prostě šli na Lomničák, je to sto let užívaný logický směr. Zda byli či nebyli horolezci nebo vysokohorští turisté, je úplně jedno. Zkušenosti měli určitě menší než ambice. Určitě nemuseli stoupat firnovým polem, skála nalevo je lehký dvojkový terén. Na případné odjištění traverzu přes firnové pole stačí kousek lana. Když nebude v Tatrách normální pohyb mimo turistické trasy zakázaný, tak se lidi na chatě normálně zeptají chatáře, zda a za jakých podmínek je to průchodné. Rád jim poradí, případně rozmluví původní úmysl. Zákazy evokují ve spoustě nadšenců potřebu něco si dokázat, aniž mají představu "wo co gou". Tragické důsledky jsou hlavně z nevědomosti.

Milan

Kudy šel mluvící kocour Horydoly (červen 2007)

Do Klokočné je to kopec jako svině.

Dalimil

Kultovní feráta Pisciadu Horydoly.cz (11.7.2007)

Na ferrátě jsem byl asi třikrát, vždy na začátku září. Dvakrát jsem měl "kliku," že jsem tam potkal italskou armádu - studenty vojenské akademie, kteří tam absolvovali výcvik. Vždy se jednalo o cca 100 vojáků s instruktory! Spousta z nich ovšem měla na ferrátě vážné potíže, převážně psychické, což v kombinaci se spoustou německých důchodců činí z krásné ferráty opravdu nezapomenutelný zážitek.

Petr Schnabl

Tiší a výkonní němečtí důchodci x uvřískání a vylekaní italské vojáky = zážitek na celý život pro obě strany.

Vodák Marek

▲ Zlaté ženy na raftu strana 8

▲ Stěna Cibulka roste strana 10

▲ Tajné mapy Makedonie strana 26

▲ Po Labi na osmi kolech strana 32

Ohlasy:	
Co si myslí čtenáři	4
Aktuality:	
Ze světa outdooru	6
Závody:	
Raftové mistrovství světa v Koreji vyhrály Češky	8
Právě teď:	
Umělá stěna pod širým nebem na Cibulce	10
Služby:	
Apartment na Lomnickém štítě	11
Nespokojenost s cykloservisy	11
Vodní turistika:	
Sázavský dvojboj ve vodě a na skále	12
Turistika:	
Chrštenická šachta na železo	16
Horolezectví:	
Pořád přímo nahoru na Ortler	18
Děti:	
Vysoká lana v Ostravě	22
Fotografie:	
Jezero ve švýcarském Wallisu	24
Cestování:	
Neobjevená země Makedonie	26
Rozhovor:	
Dobývateľka Everestu Klára Poláčková	28
In-line:	
Podél Labe z Nymburka do Poděbrad	32
Cykloturistika:	
Voděradské bučiny pro dívky i klučiny	34
Svět outdoorového vybavení:	
Novinky na trhu	36
Pozvánka:	
Prodejní výstava stanů	38
Test:	
Batůžek na každý den The North Face Jester	40
V Tatrách:	
Přehled horských chat	42
Na vodě:	
Řeky, říčky, potoky	43
Outdoor Express:	
Cestovní průmysl a outdoorový byznys	44
Story z titulky:	
Čit slečny Kláry pro smích	46

Horydoly - outdoor magazín

číslo 12, červenec 2007 (III.)

ISSN: 1802-0089. Periodicita: měsíčník Vydavatel: Turek Media, s.r.o. Adresa redakce: Sněženská 6, 106 00 Praha 10 E-mail: redakce@horydoly.cz. Šéfredaktor: Jakub Turek, jakub.turek@horydoly.cz, mobil: +420 728 892 898, Skype: jakub_turek, ICQ: 344-733-643. Redaktor: René Kujan, rene.kujan@horydoly.cz. Na čísle spolupracovali: Ondřej Bílek (Tatry. cz), Radovan Stejskal, Hana Suchá, Michal Fanta, Tomáš Slovák, Petr Ptáček a Laco Lahoda (CMA). Grafika: kabinet@pittleon.cz. Obchodní ředitel: Ondřej Turek, ondrej.turek@horydoly.cz, mobil: +420 608 733 888, Skype: otunekpraha, ICQ: 91-916-149. Předplatné: 79 Kč na tři měsíce (platba SMS), 199 Kč - zvýhodněné roční předplatné. Objednávky sms: Pro předplatné tří čísel pošlete SMS na telefon 904 04 79 ve znění PAY HORYDOLY jméno příjmení adresa. Objednávky ročního předplatného: SEND Předplatné, P.O.Box 141, 140 21 Praha 4, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425, SMS: 605 202 115, E-mail: send@send.cz, www.send.cz

Fotografie na titulní straně: Dobývateľka Everestu Klára Poláčková a její Yamaha Virago. Foto: archiv K.P.

V Kongu se jedí lidé

Z africké příkopové prolákliny, která se táhne kolem hranic Ugandy a Konga, se vrátila expedice sdružení Horizont. Tektonický zlom vytváří nejenom unikátní přírodu, ale zároveň se vlivem rozsáhlých etnických a sociálních střetů stal bojištěm černého kontinentu. Expedice zaznamenala poznatky o **kanibalismu** páchaném na Pygmeích v létech 2000 až 2003. Povstalečtí vojáci je lovili a pojídali, hlavně mozek (chytrost, um), srdce (statečnost) a játra (zdraví). Přijetí u místních lidí bylo přátelské, přesto však Kongo nadále není bezpečnou turistickou destinací. Riziko setkání s rebely setrvává, existují zaminovaná a neoznačená území a zemi svévolně ovládají peníze.

Text a foto: Milan Daněk

Náruživý fotograf si zlámal obě nohy

Triadvacetiletý český turista uklouzl začátkem července během fotografování Duhového vodopádu ve **Slovenském ráji**. Zlomil si obě nohy po pádu z patnáctimetrové výšky. Naštěstí byly na místě rodiče zraněného, kteří přivolali pomoc. Výletníka na místě ošetřili členové Horské záchranné služby. Následně byl vrtulníkem převezen do nemocnice v Popradě, kde se lékařům podařilo jeho stav stabilizovat.

Text: (kū)

Priečne sedlo shodilo kamennou lavinu

Na konci června zasáhla při přechodu mezi Malou a Velkou Studenou dolinou čtyřčlennou rodinu **kamenná lavina**. Téměř sedmdesátiletý muž utrpěl vážná zranění hlavy a končetin. Ostatní členové rodiny si odnesli pouze lehká zranění. Na místo dorazili záchranáři s vrtulníkem. Proud vzduchu uvolnil další kamennou lavinu, která zničila veškerý zdravotnický materiál. Zraněného muže převezl vrtulník do nemocnice v Popradě. Ihned po převozu se podrobil operaci. Po zákroku byl mimo ohrožení života. Následující týden vyhodil policejní střelní mistr další nebezpečné skály do vzduchu a učinil tak cestu na Priečné sedlo bezpečnější.

Text: (kū, kt)

Worldloppet zná termíny skiamaratónů

Série deseti dálkových běhů na lyžích Worldloppet ozdobí jako každý rok zimní sezonu. Uvádíme jejich termíny, které určila Mezinárodní lyžařská federace. Podrobnosti najdete na www.horydoly.cz/kalendar.

La Sgambeda, 42 km, 16.12.2007

Jizerská padesátka, 50 km, 13.1.2008

Dolomitenlauf, 60 km, 20.1.2008

Marcialonga, 70 km, 27.1.2008

König Ludwig Lauf, 50 km, 3.2.2008

Transjurassienne, 76 km, 10.2.2008

Tartu Maraton, 63 km, 17.2.2008

Vasaloppet, 90 km, 2.3.2008

Engadin Skimarathon, 42 km, 9.3.2008

Birkebeinerrennet, 54 km, 16.3.2008

(red)

Slevy ve vodáckých půjčovnách

Slevy v některých vodáckých půjčovnách umožňují od letošní sezony karty Alive.

Výše slev se pohybuje v rozmezí 5 až 10 %.

Kartu Alive je možné získat v maloobchodní síti prodejců za 250 korun, její platnost je jeden rok a mohou ji používat středoškoláci, vysokoškoláci a mladí lidé do 26 let. Do systému jsou zařazeny půjčovny Boat Park Praha, Bisport Sázava, Pirrat Ohře, Vod-Dog Plzeň, HG sport Praha, Vodák-sport Praha, Adrenalin Centrum Liberec a Dronte Ohře-Váh.

Text: Nikola Baranová

Důchodci přejeli Ameriku

František Šesták z Písku oslavil šestašedesáté narozeniny, když projel na kole americkou matku silnic **Route 66**. Spolu s ním šlapal na bicyklu Jan Hájek z Plzně. Z Los Angeles od břehů Tichého oceánu vyjeli 5. května a po 4 135 kilometrech jízdy stanuli 4. června v Chicagu u Michiganského jezera. "Za celou cestu jsme neměli žádný technický problém. U kol stačilo provádět jen průběžné seřizování, na mém původním výpletu jsem měnil pouze čtyři prasklé dráty a samozřejmě nás potkaly i nějaké defekty od trnů a ostnů," pochvaluje si František Šesták. Ani měsíc v sedle kola Františku Šestákovi nestačil a už týden po příletu z USA závodil na místní silniční časovce v Dolním Bukovsku.

Text: Petr Mach. Foto: Cyklošvec.

Ať si Altajci pojmenují své hory sami

Dne 9. července vystoupili členové expedice Devold na horu v pohoří Altaj, která měla být v srpnu cílem expedice **Altaj Cimrman**. Cílem první expedice bylo zabránit záměru pojmenovat tuto horu jménem Jára Cimrmana, proti kterému se v hostitelské zemi Republice Altaj zdvihl odpor místních obyvatel. Šest občanských altajských iniciativ protestovalo v parlamentu své země proti pojmenování hory po Járovi Cimrmanovi. Úmysl nazvat horu lidským jménem je proti zvyklostem a především náboženskému citění. Podle zpráv, které měla redakce Horydoly v době uzávěrky, se zdá, že Cimrmani od svého záměru nakonec ustoupili.

Text a foto: Michal Absolon.

Výhra v předplatitelské soutěži

Skládací trekkingové kolo Dahon Espresso z USA vyhrál **Zdeněk Havelek** z Tišnova. Soutěž probíhala mezi předplatiteli tištěného měsíčníku Horydoly. "Vyzkoušel jsem si cyklomaratón v Jizerských horách, ale raději si dám se svými dětmi třeba nějakou stovku po hezké krajině," říká zanícený amatérský cyklista Zdeněk Havelek. "Nové kolo se mi proto hodí." Soutěže o outdoorové vybavení pravidelně probíhají v časopise Horydoly i na internetovém portálu Horydoly.cz. Přejeme úspěchy i dalším účastníkům. Jména výherců stanu Ferrino a třech párů bot Hi-Tec najdete na straně 9.

Text a foto: (red)

Tatranští horští vůdci se stěhovali do Švýcarského domu

Tatranský horský vodcovia otvorili novú kanceláriu v Švajčiarskom dome v Starom Smokovci. Vodcovia sú združení v Spolku horských vodcov vo Vysokých Tatrách. Hlavnú sezónu majú vodcovia od júla do septembra.

Text: (red)

Orientační závody v běhu i na vozíku

Organizátoři orientačních závodů Hůrka 2007 v Praze na Slunečním náměstí spojili nominační závod reprezentace ve sprintu a český pohár vozíčkářů. Praha 13 je lokalita, která se pro závody tohoto typu hodí. Nová sídlištní zastávka respektuje **bezbariérové přístupy**, nachází se zde pěkný Centrální park s rybníkem a také je tu hliněná halda s bikrosovou dráhou nazývaná Maču Pikču, která dělala zajímavější závod zdravým závodníkům. Terén nebyl tak náročný jako vloni v oboře Hvězda, přesto dvě ženy během závodu z vozíku spadly, naštěstí bez následků. V kategorii aktivní sportovci zvítězili Bohuslav Hůlka (muži) a Jana Fialová (ženy). V kategorii elektrické vozíky první místa obsadily ženy Jitka Kadlecová, Iveta Pešková a Petra Severynová.

Text: (red)

Ke studánce lásky

Turistická stezka v **Konstantinových Lázních** nazvaná Ke studánce lásky byla vyznačena a otevřena pro veřejnost. Je v pořadí již čtvrtá v tomto městečku. Tištěný průvodce ke všem je k dispozici v tamním turistickém informačním středisku.

Text: (red)

Cyklostezka z Kbel na Prosek

Nová cyklostezka spojila **Kbely a Prosek** v Praze. Její trasa začíná v Toužimské ulici, pokračuje okolo golfového hřiště, letňanského výstaviště a po lávce přes Kbelskou ulici na Prosek. Slouží především pro místní cyklo dopravu.

Text: (red)

Plzeňané si vytiskli cyklomapy

Devět cykloturistických map Plzeňského kraje 1:75 000 vydal krajský úřad. Mapy v jednotném obalu vyšly ve čtyřtisícovém nákladu. Je na nich rozlišen povrch cest a doplněn převýšený profil doporučených **cyklotras**. „Sloužit by měly hlavně k propagaci kraje, omezené množství se dostane do obchodů“, řekla krajská radní Olga Kalčíková pro Regionální bulletin, který vydává vládní agentura na podporu cestovního ruchu CzechTourism. Maloobchodní cena souboru všech cyklomaps Plzeňska je stanovena na 335 korun.

Text: (red)

Simony zlevnil, Adámek zdražil

Ceny ubytování na horských chatách pod **Dachsteinem** se mírně změnily. Ubytování na Adámkovi za poslední dva roky podražilo na 9,30 eur na průkaz Alpenvereinu. Naopak podobná Simonyho chata na vedlejším ledovci zlevnila na 8 eur. Bez průkazky se platí dvakrát tolik. Na Adámkově chatě přibyl k české recepční ještě jeden krajan. Jednoduše se tedy ubytuje i turista, který nerozumí německy. Volně ke čtení jsou na chatě kromě německých časopisů Alpin a Bergsteiger také Horydoly.

Text a foto: (kt)

Dráhy přidaly další slevy pro mladé

Další slevy vymyslely České dráhy na prázdniny. **Léto-26:** Lidé do 26 let mohou jezdit na zákaznické jízdné bez E-karty. Stačí předložit občanský průkaz nebo cestovní pas. Slevy platí do 21. září. **Sportkarta:** Druhá sleva se týká jihočeské a hornorakouské dopravy. Za 16 eur je možné jezdit čtyři dny osobními a spěšnými vlaky spolu s bicyklem.

Text: (red). Foto: (kt)

Čtyři lanová centra na Vysočině

Další lanové centrum bylo před prázdninami otevřeno v **Třebíči**. Centrum Pavouk stojí na břehu Jihlavy vedle letního koupaliště Polanka. Další lanová centra jsou v provozu u penzionu Pegas ve Třebčích Studních na Žďársku, Siesta Park je v Bystřici nad Pernštejnem a Special Team for Adventure funguje v obci Březová.

Text: (kt)

Indonézie zjednodušila víza

Indonézie začala udělovat víza rovnou na mezinárodních letištích. O víza na méně než třicet dnů tak již není nutné žádat na ambasádě. **Týdenní vízum** stojí 10 dolarů a měsíční 25 dolarů. Vízum nad 30 dní se vydává nadále pouze v Praze nebo Bratislavě podle místa trvalého pobytu. Informaci přinesl server www.hedvabnastezka.cz.

Text: (red)

GoSystem
innovative equipment

Doma v přírodě

www.sportkoncept.cz

info@sportkoncept.cz

Zlaté ženy a stříbrní muži

Raftové mistrovství světa v Koreji vyhrály Češky

Raftačky vyhrály dlouhý sjezd a obhájily titul absolutních mistryň světa. Muži vyhráli sjezd také a skončili na celkovém druhém místě. Stalo se tak na řece Naerinčchon v Jižní Koreji.

Text a foto: Tomáš Slovák

S jihokorejskými pořadateli mistrovství světa v raftingu si ošklivě pohrávalo počasí. Nejprve nepřišel monzun ve správný čas a tréninky se jezdily skoro na suchu. Pádlování na raftu připomínala spíše přeskakování z kamene na kámen.

Na první disciplínu head to head neboli sprint už bylo naštěstí vody dost. Muži toho ovšem nedokázali využít. Ulili totiž start. Až do zvukového znamení musejí mít všichni pádla nad vodou. "Já jsem kontroloval tabuli a jakmile padly nuly, tak jsem hrábnul do vody, jenomže signál zazněl až o nějakou půlsekundičku později," sypal

si popel na hlavu levý háček Jan Vlček. Posádka proto byla potrestána padesátivteřinovou penalizací.

Naštěstí ve slalomu ukázaly obě české posádky svoji sílu a potvrdily ji v královské disciplíně, kterou je dlouhý sjezd. Noc před ním zalil region vydatný déšť, který zvýšil hladinu řeky Naerinčchon o více než půl metru, a organizátoři tak museli posunout start sjezdu proti proudu výše do hor.

Na posádky startující po třech členech čekala devítikilometrová trasa, na níž se střídaly klidné úseky s pasážemi dosahující čtvrtého stupně. "Říkala jsem si, panebože,

do čeho jsme to vjely," přiznala po dojetí do cíle kapitánka Michaela Dvořáková. "Byl to docela mazec, konečně pořádně divoká voda," liboval si po dojezdu do cíle středový rafter Jan Neset.

Podrobnou fotoreportáž najdete na webu www.horydoly.cz/vodaci.

České ženy: 3. v head to head,

1. ve slalomu, 1. ve sjezdu, 1. celkově

Čeští muži: 15. v head to head,

2. ve slalomu, 1. ve sjezdu, 2. celkově

▼ Na českých raftech bylo vidět plné nasazení.

Soukromá dobrodružství

Čtenářská fotosoutěž

Horydoly

Každý z nás zažívá soukromá dobrodružství, každý si užívá pobytu v přírodě po svém, každý si z toho pamatuje něco jiného. A tyto zážitky bychom od vás čtenářů chtěli vidět. Tři batohy, troje sandály a tři sady potápěčských brýlí s ploutvemi jsou připraveny pro účastníky fotografické soutěže **Horydoly**.

Neklademe velký důraz na technickou kvalitu fotografií, ale především nás zajímá atmosféra, která ze snímků dýchá. Nezáleží proto, jestli obrázky budou z dalekých krajů, dlouhých cest, extrémních sportovních podniků, nebo třeba vycházek za město.

O co se hraje

1.-3. cena:

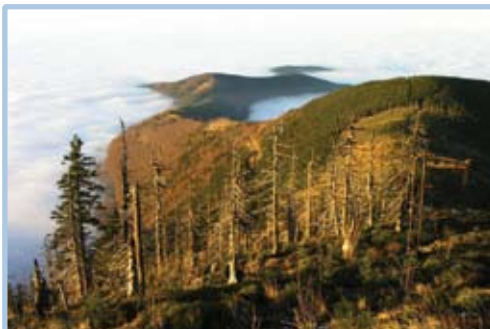
High Peak San Pedro 28

Batoh určený pro jednodenní trekking, feráty a lezecké výstupy. Odvětrávaný zadový systém je z materiálu Airtex, který odvádí vlhkost. Dokonalé upnutí batohu zabezpečují bederní a hrudní popruh. Batoh je dodáván s pláštěnkou proti dešti. Materiál polyester PU, záda Airtex, objem 28 l, váha 933 g, rozměry 44x31x18,5 cm, barvy červená/šedá/černá modrá/světlemodrá/černá.

Neváhejte a své fotografie z letních dobrodružství posilejte v co nejlepší kvalitě e-mailem na adresu redakce@horydoly.cz.

Fotografie z minulých fotosoutěží internetového portálu a časopisu Horydoly

4.-6. cena: Koflach Rhodos

Lehké a pohodlné sandály určené pro outdoorové aktivity i každodenní použití. Materiál nylonové přezky vyztužené neoprénem, přezky na suchý zip, anatomická vložka, barvy černá/oranžová (man), černá/světle modrá (lady), velikosti: 39-46 (man), 36-42 (lady).

Koflach

Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se

Další ceny mají možnost získat účastníci v průběhu fotosoutěže. Potápěčskou masku Salvas Puzzle a ploutve Salvas Caiman dostanou tři fotografové postupně vylosovaní během léta. Losování budou autoři, kteří v mezidobí mezi dvěma losováními, pošlou do redakce své snímky, bez ohledu na množství a kvalitu fotografií. Vyplatí se tedy posílat fotografie průběžně.

Ceny do soutěže věnovala firma Sprint – www.sprintcz.cz.

SPRINT
...your way in business

Výherci předplatitelské soutěže

V měsících dubnu až červnu se hrálo o skládací kolo Dahon, stan Ferrino a tři páry bot Hi-Tec. Výhercům gratulujeme - o své ceny se můžete přihlásit na adrese predplatne@horydoly.cz.

Skládací kolo Dahon Espresso - Zdeněk Havelek, Tišnov; **Stan Ferrino Skyline Alu** - Ivana Dragounová, Děčín; **Turistické boty Hi-Tec V-Lite Quik Zip** - Matěj Lachmann, Praha 8, Libor Urban, Senohraby, Dagmar Špindlerová, Ústí nad Orlicí

Lezecká Cibulka roste

Squashpark Cibulka otevřel novou venkovní lezeckou stěnu

Text a foto: Pavel Doležal

▲ Ještě více radosti z lezení pro malé i velké

Squashpark Cibulka na Praze 5, jehož součástí je od začátku roku i horolezecká stěna o ploše 500 m², otevřel koncem května novou venkovní stěnu. Její plocha je zhruba 150 m² a má 10 výstupových linií (samostatně vedených jištění), cest je samozřejmě daleko více a stále přibývají nové. Počítejte s tím, že první tři expresky v cestách chybí. Pokud si zapomenete vzít svoje, půjčí vám v recepci na zálohu erární. Obtížnost cest uspokojí lezce snad všech

stupňů pokročilosti – pohybuje se od III do VIII. V okolí výstupů jsou na zemi příjemné drobné oblázky vhodné i pro prudší doskoky. Na vrcholu linií najdeme zdvojené štandy s expreskou a majlonkou. Stěna je orientovaná na západ. Za velmi slunečných dnů je tady lezcům v brzkém odpoledni dost horko.

Vnitřní stěna se může pochlubit unikátními trojúhelníkovými profily, mnoha převisy i snadnými kolmými liniemi a dokonce i malým boulderem. Začátečníci, pokročilí

i lezecká mládež má možnost absolvovat lezecké kurzy s odborným vedením. K zapůjčení je všechen potřebný materiál.

Přijet je možno autem – k dispozici je dostačující parkoviště, popř. MHD – autobusem nebo tramvají na zastávku Kavalírka a odtud zhruba 10 minut pěšky do kopce. Otevřeno je každý den od 7 do 23 hod. Vstup bez časového omezení je 70 Kč, do 15 hod. platí snížené vstupné 50 Kč. ✖

Romantika pro líné na Lomnickém štítě

Tatranské lanové dráhy myslí na líné romantiky a kromě exkluzivní kavárny Dedo zřídily na Lomnickém štítě také apartmán pro dvě až čtyři osoby. Už není potřeba stoupat skalními stěnami a tahat na zádech těžké batohy, aby bylo možno přenocovat na nejpopulárnějším slovenském štítě.

Text: (kü). Foto: (kt)

Cena deset tisíc slovenských korun za jeden pokoj s dvěma postelemi a gaučem, ovšem bez sprchy, si říká o opravdu výjimečné příležitosti. Romantik ze střední vrstvy si může zpříjemnit například svatební noc, oslavu řádně kulatých narozenin nebo promoce. S 2634 metry nad mořem se údajně jedná o nejvýše položený apartmán ve střední Evropě. Přímo z pokoje lze obdivovat tatranská panoramata. V noci nabízí provozovatel možnost pozorování oblohy dalekohledem.

V ceně noclehu je zahrnuta lanovka z Tatranské Lomnice na Lomnický štít

a zpět, drink na uvítání, večeře v kavárně Dedo a snídaně na Skalnatém plese, kde je mezistanice při cestě nazpátek do údolí. Hosté přijíždějí na vrchol poslední lanovkou, kdy už na štítě nejsou žádní turisté. Obsluha je exkluzivním návštěvníkům k dispozici dvacet hodin denně.

Provozovatel je připraven i na nepříjemná překvapení stran počasí. Pokud by někdy došlo k situaci, že by provoz lanovky musel být přerušen, jsou připraveny dostatečné zásoby potravin i pitné vody. Co více si

▲ Na Lomnický štít vede vyhlášený výstup Hokejka

přát? Snad jen, aby přišla několikadenní bouře zrovna, když budete oněmi vyvolenými hosty.

Servis kola na počkání. Kde žiješ...?

Znáte někdo cykloservis, kde se vám budou okamžitě věnovat? Moje poslední dvě zkušenosti jsou tristní. Něco mi v kole vrže. Jako bych měl povolené klínky nebo rozvrzané sedlo. Ale vrže to i při jízdě ve stoje a pod záběrem. Kliky nemají žádné klínky ani vůli, pedály jakbysmet.

Text: Ladislav Bláha. Ilustrační foto: (kt)

Stavoval jsem se v cykloservisu Krab Cycles v Podolí na modřanské cyklostezce v loděnici Bohemians v Praze. Servisman měl stojan venku na sluníčku a pracoval. Chvilí jsem postál, díval se a čekal, až bude mít chvíli a začne se mi jako zákazníkovi věnovat. Nestalo se, a tak jsem mu stručně nanesl, co bych rád.

Čekal jsem, že řekne "dobře" a zkusí s kolem objet krátké kolečko po dvorku, aby řekl, co s tím. Byl jsem připraven zaplatit, i kdyby nic neudělal a jen poradil s diagnostikou. Jsem naivní. Podíval se na mne, jako bych spadl z Marsu a doporučil mi, ať chytím uvnitř obchodu prodáváče a zapíšu se na pořadník. Tak za čtrnáct dní, podle termínu který dostanu, bych měl kolo přivést.

Sarkasticky jsem poděkoval a odjel. Kolo pro mne není sportovní nástroj, ale způsob přepravy, a jezdím každý den. Služba, kterou nabídl, mi byla k ničemu. Vzpomněl jsem si

na holandský servis v Dordrechtu s dvěma mechaniky stále připravenými na cyklisty v problémech. Kladu si otázku, proč to tak nemůže být i v Praze. Evidentně tu mají práce nad hlavu. Brigádníka na pár hodin denně by ale asi našli.

Vrzání se stupňuje, a tak jsem po dvoutýdenní přestávce, kterou mi zaplnila služební cesta mimo republiku, udělal podobnou zkušenost o kus vedle v Kola-lyže Horník na Výtoni. Byli o dost lepší, ale stále ne dost dobří. Doporučili mi přijít v pondělí po desáté, pak bych to kolem dvanácté mohl mít. No, abych se kvůli servisu kola uvolňoval z práce, na to fakt nejsem připraven.

Asi jsem divný, ale cítím praxi v tuzemských cykloservisech jako ponižující doprošování. Vadí mi to. Naštěstí po nedělní vyjíždce už to mám a přišel jsem na to sám. Bylo třeba dotáhnout správný šroub a je klid. ✖

▲ Údolní cesta na Pikovickou jehlu vyžaduje jistění smyčkami

Sázavský dvojboj

Krhanické peřeje a Pikovická jehla

Sázava, lodě, hospůdky... Krhanické peřeje shazují vodáky do vln. Pikovická jehla nahání strach horolezcům. A teď pozor, chvilka soustředění: Už jste to někdy zkusili dohromady?

Text: René Kujan. Foto: (kü, kt, ov)

Do Posázavského pacifiku jsme vzali kromě barelu a dvacetikilového vaku s nafukovacím kajakem ještě lano, pár vklíněnců a expresek. Zadělalí jsme si tak na náročný den plný fyzického vyčerpání a nervového vypětí.

Odjezd vlaku v půl desáté ráno se nám zdál ideální. Nebyl. Ludvík slavil narozeniny a jeho společenské povinnosti mu nedovolili opustit Prahu – celý rozlámaný – dříve než v 11:20. Courák, jak už jeho lidový název napovídá, s námi nikam nespěchal. Podusil nás ve svých útrokách skoro hodinu a půl, než nás vyplivl na vesnickém nádražíčku v Krhanicích. Jen co opustíte pozemek drah, připravte se na první nástrahu. Zpoza rohu na vás vykoukne hospůdka. Voda daleko, nakládání hermelín a pivo láká. No, ale jsme především vodáci a pokračujeme v cestě. Bez zastavení. Mohli jsme jet taky až do Týnce, ale už zase dlouho nepršelo. A procházka po říčním dně, nohy ve vlhku, nás nelákala.

Dvě zatáčky krhanickou zástavbou a jsme u Sázavy. Vybalujeme lodě. Pumpa

– ačkoli dvoucestná – dává dost zabrat. Marně přemýšlíme, jak aplikovat princip samonafukovací karimatky na borty a paluby gumových bábek a škunerů. Z čel se říne první pot. Chudáci jsou ti, co obléknou do svých samovylévacích plavidel neoprén. Naloží se do vlastní šťávy místo sladkokyselého nálevu.

Hospoda v Kameňáku

Z velkých kamenů nad krhanickým mostem se dá do lodi nastoupit suchou nohou. O to hůř se pak mezi nimi proplétáme k prvnímu jezíku. Lodě skučí a drhnou. Vodáci se mračí a pádly odstrkují kameny od přídi svých miláčků. Rekordní teploty vylákaly z doupat všelijaké živly. Poznáme je snadno. Většinou plují ve žlutých banánech z půjčovny a jejich hladina alkoholu v krvi je o řád vyšší než naše. Někteří projevují známky předsmrtné ztuhlosti (rigor premortis) a jediná činnost, jaké jsou schopni, je válení se na přídi a čekání, čím do diskuze o jejich výletu a doprovodném programu přispěje žaludek. V takových případech,

zvláště pak při vyšší koncentraci banánů v užších místech toku, jsou vodáci nuceni pádly vzájemně odstrkovat své lodě.

První nálevnu uprostřed malebných chatiček na pravém břehu míjíme bez povšimnutí. Trpce jsme zalitovali. Další použitelné pohostinství je až pod mostem v Kamenném Přívoze. Zastřešená zahrádka, gril, pípa hned u vody. Ceny přátelské všem, nejen horním deseti tisícům. Už pár let tam mají takového malého, tmavě hnědého pejska. Vždycky způsobně čeká, jestli vám náhodou neupadne kus klobásy nebo kostička z grilovaného kuřete. A když neupadne, vyloví si ty nejšťavnatější zbytky z koše sám. Prostě šikovný tvor, co se o sebe dokáže postarat.

Řada vodáků si v hospůdce pod mostem nepřipouští, že jen co vyrazí, čeká je asi nejnáročnější jez z celého úseku. Silný proud táhne loď na kameny doleva a následně tři velké vlny hned pod jezem na stabilitě vratkému plavidlu taky nepřidají. Níže vpravo pak na břehu vidíme zástupy posádek vylévajících vodu.

▼ Tihle vodáci měli na množství vody více štěstí.

Zarostlá jehla

Plavba v peřejích a zákratech příjemně ubíhá, ale my se už všichni těšíme na další sérii zážitků. Tentokrát o něco sušších. Ještě než se před našimi zraky objeví pikovický most a před ním žlutý transparent zdejší půjčovny "End of trip," vyhlížíme napravo u trati skalní jehlu. Obratným manévrem na klidné hladině přistáváme, lodě ukrýváme ve křoví a po čtyřech se hrabeme do prudkého svahu. Těsně pod jehlou je ze strany od řeky takový příjemný dolík, ve kterém se pohodlně převlékáme, přezouváme a přezbrojujeme. Místo pádel lana do ruky a už ukrajujeme první zarostlé metry.

Pravda, skalní útvar není příliš rozsáhlý a cest je tudíž poskrovnu. Přesto si zde

najdou to své jak začátečníci (Normální cesta II), tak pokročilejší lezci a lezkyně (Plíživé tango V+). Pro samotné lezení by sem asi člověk neabsolvoval dlouhou a strastiplnou cestu z matky měst, ale na dovršení pozdního odpoledne lze Jehlu doporučit.

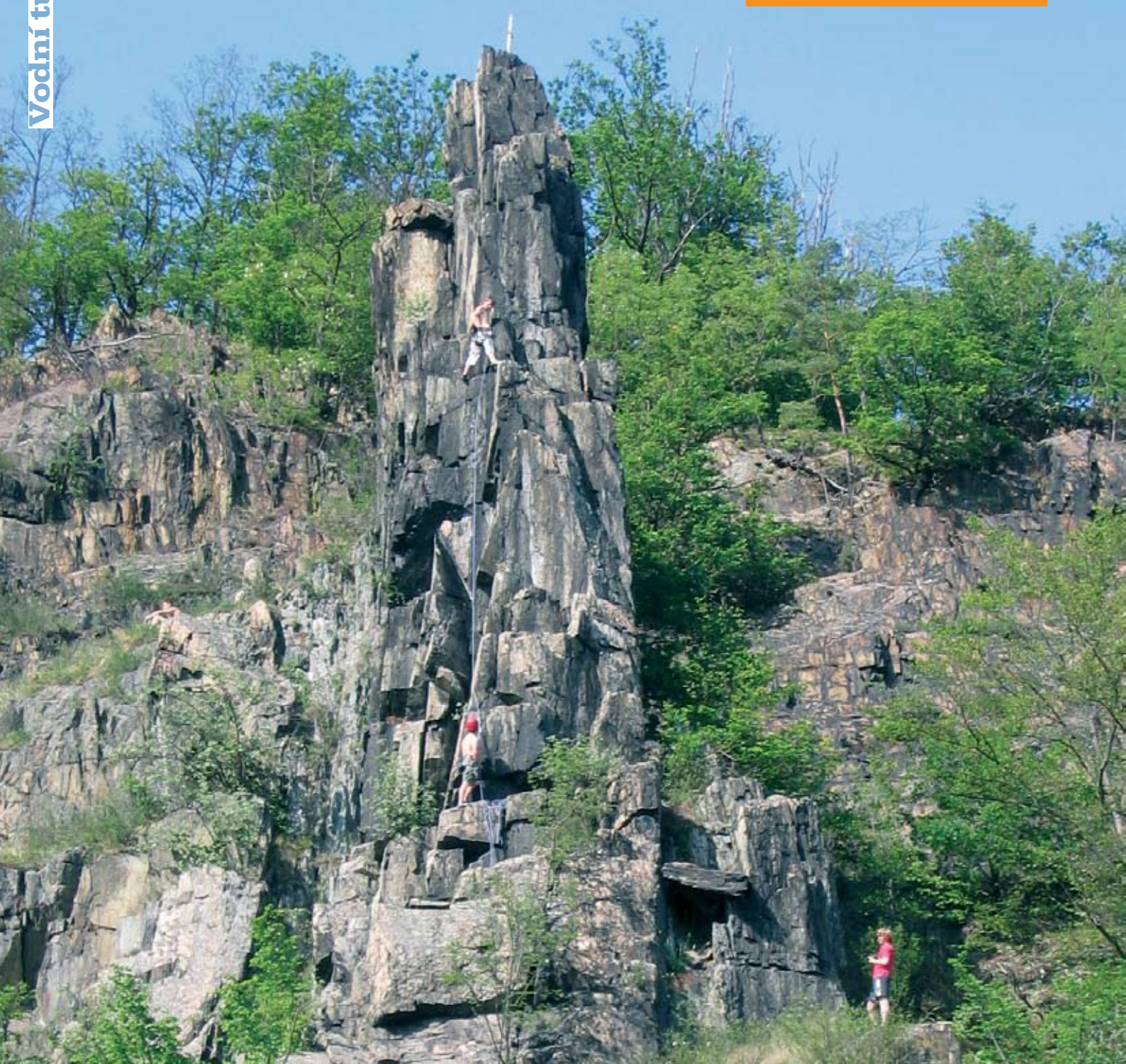
Skála je pevná, erárního jištění nabízí poskrovnu, ale slaňák je k dispozici. Potřebovali jsme několik vlastních jistítek a ocenili jsme i smyčky. Na vrcholku jehly je instalovaný dřevěný kříž, patrně na památku prvních dobyvatelů, kteří neváhali položit své životy, aby lidstvu rozkryli další, dosud nepoznané obzory. Podaří-li se vám dosáhnout vrcholu (a nám se to skutečně podařilo), čeká na vás od řeky obdivný řev vodáků a – nekecám – i potlesk.

Ještě jedno kafe bych si dal

Pomyslnou trešničku na zážitkovém dortu letního víkendů máme pomalu za sebou. Teď ještě opatrně zdoláme svah z pečlivě poskládaných kamenů, a zasedneme zpátky k pádlům, stěžňům a kormidlům. Poslední necelý kilometr zbývá. Necháme se unášet proudem, kocháme se slábnoucími paprsky slunce i opálenými těly spoluvodaček. Těmi obzvláště. Tradičně přistáváme na levém břehu. Ještě než uschnou všechny věci, dáme alespoň jedno kafe v místní cukrárně. Slyšíme vlak v zatáčce, rychle naházíme věci do batohů, přeběhneme most a... zas někdy. Ahó! Hore zdar! ✕

Vodácká obtížnost Sázavy je WW II, za velké vody stoupá na WWW II+. Horolezecké výstupy jsou ve stupnici od 2 na Staré cestě do 5+ v Plíživém tangu.

▼ Pikovická jehla se tyčí vysoko nad údolím Sázavy

GUMOTEX

EXPERT NA NAFUKOVACÍ LODĚ

TO JE TEPRVE JÍZDA!

Lod' je rychlá, stabilní, bezpečná a pohodlná. Výborně projíždí vlnami, ochotně reaguje na záběry, posádce umožňuje velmi sportovní styl jízdy.

BARAKA

výborné jízdní vlastnosti

GUMOTEX, akciová společnost
Mládežnická 3 A, č. p. 3062, 690 75 Břeclav
tel.: 519 314 111, fax: 519 322 909

www.gumotex.cz

Nejhlubší důl na železo

Chrutenická šachta u Loděnic

Chrutenický důl je proslulý mezi inženýry, jeskyňáři i turisty. Jedná se o nejhlubší důl na železnou rudu ve středních Čechách. Hloubkou ho trumflý pouze příbramské uranové šachty.

Text: Kuba Turek. Foto: Laco Lahoda

V Chrutenicích se těžilo více než sto let od roku 1861 do 1965. Důl měl čtyřiaosmdesát pater zasahujících do hloubky 426 metrů. Horníci se tedy dostali 120 metrů pod hladinu moře. Za celou dobu vytěžili osm milionů tun železné rudy.

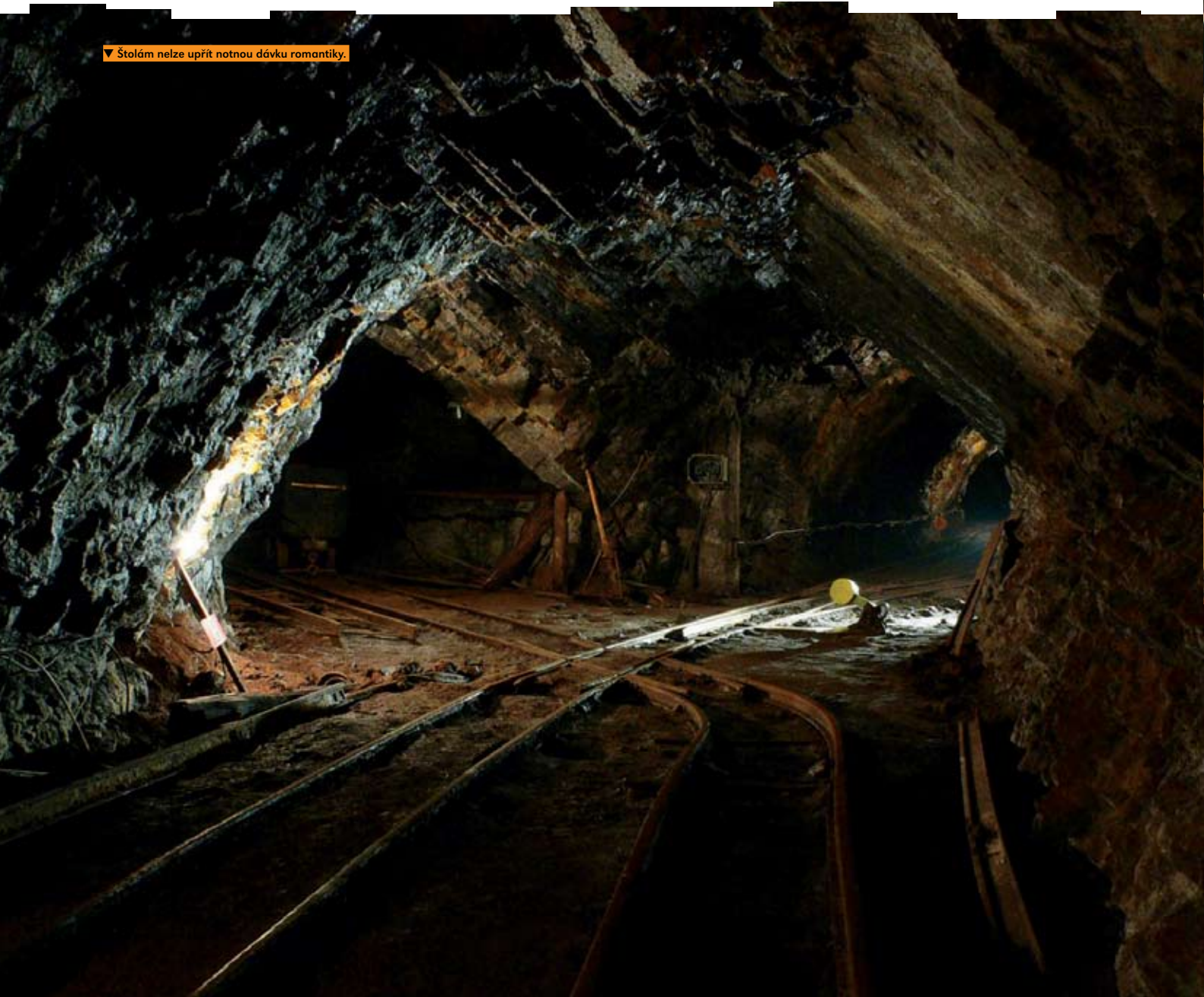
Dnes je důl díky soukromé společnosti CMA (Cave Mountain Association) částečně zpřístupněn. Chrutenická šachta na

železnou rudu je konkurencí nedalekému skanzenu těžby vápence v Solvayově lomu u Svatého Jana pod Skálou. Chrutenický skanzen zakládali jeskyňáři z Českého krasu stejně jako svatojánský.

Po návštěvě obou hornických skanzenů si můžeme udělat přesnou představu, co a jak se v Českém krasu těžilo za suroviny. Ve štolách železnorudného dolu pár pater pod

zemí jsou jako exponáty různé lomařské stroje, náčiní, a pomůcky. Nejzajímavější je ovšem průchod podzemím. Uvidíme, jak se chodby kříží, jak jsou veliké a kudy v nich jezdily vozíky s vytěženou horninou. Současně prohlídka je i jízda důlním vlakem. Nižší patra dolu jsou bohužel zatopená. Přístup do nich mají jen profesionální potápěči. ✕

▼ Štolám nelze upřít notnou dávku romantiky.

Doprava

Pojedete vlakem nebo autobusem do Loděnice na trati Praha – Beroun. Z loděnického náměstí se vydáte po staré výpadovce na Prahu. Před dálničním nadezdem uhnete doleva k Chrutenické šachtě. Od železničního nádraží je to necelé dva kilometry.

Vybavení

Obujte si pevné boty, oblečte si teplé prádlo. Ostatní vybavení pro pobyt v podzemí vám půjčí průvodci. Vstup do dolu je možný pro děti až od šesti let.

Otevírací doba

Prohlídka dolu je možná každý víkend od července do září. Podrobnosti najdete na webu www.chrustenicka-sachta.cz.

NOVÁ KRITÉRIA TREKOVÝCH HOLÍ

**VÍCE BEZPEČÍ • VÍCE POHODLÍ
• VÍCE KONTROLY**

„TO JE SÍLA“

> 140 kg

SÍLA ZATÍŽENÍ

> 360°

ZABEZPEČENÍ PROTI UVOLNĚNÍ

SUPER LOCK SYSTEM OD

LEKI

info@sportkoncept.cz

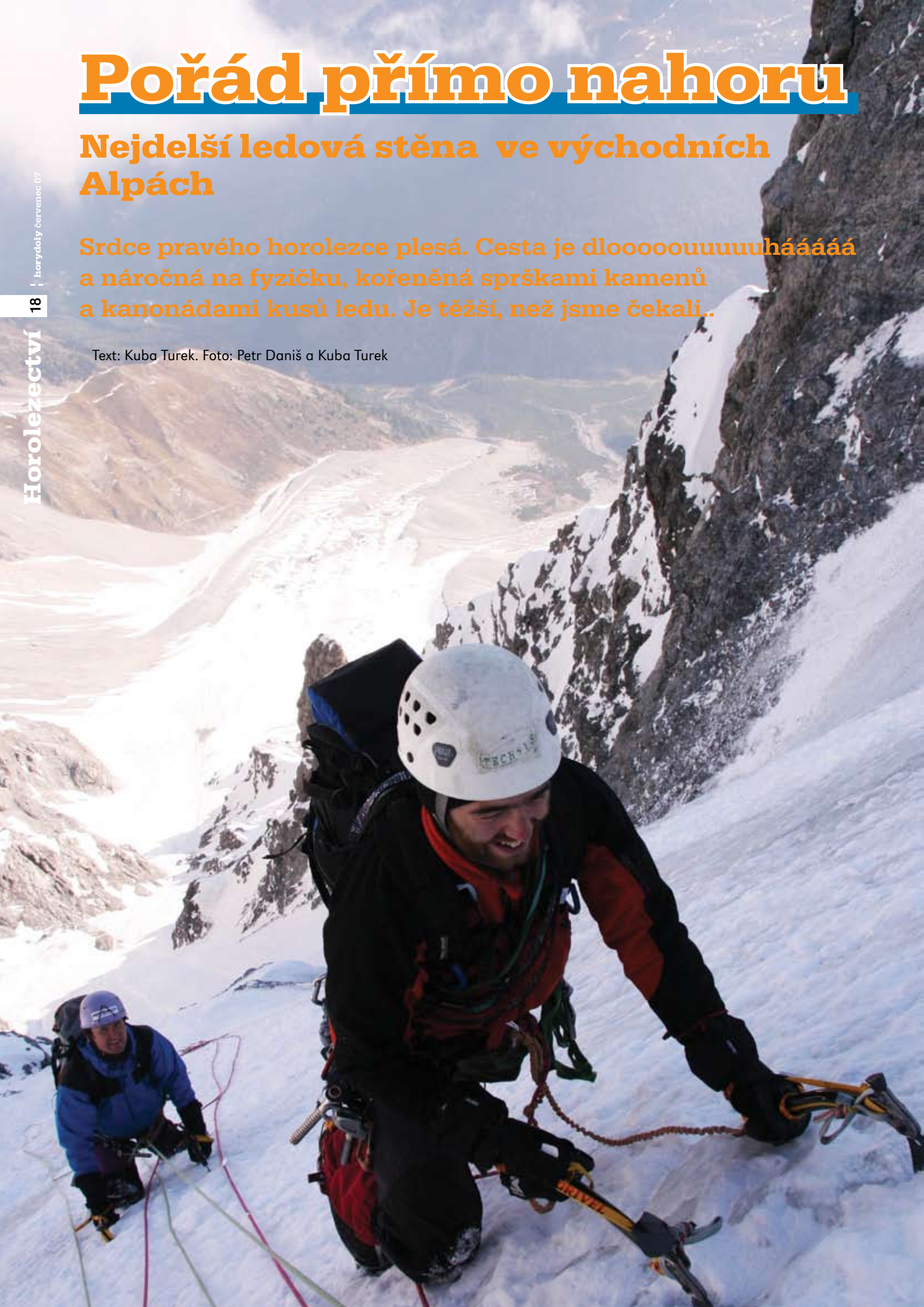
www.sportkoncept.cz

Pořád přímo nahoru

Nejdelší ledová stěna ve východních Alpách

Srdce pravého horolezce plesá. Cesta je dloooooouuuuhááááá a náročná na fyziku, kořeněná sprškami kamenů a kanonádami kusů ledu. Je těžší, než jsme čekali..

Text: Kuba Turek. Foto: Petr Daniš a Kuba Turek

Vstáváme ve dvě ráno, nocí se plahočíme k nástupu a stoupáme s dalšími deseti či patnácti lidmi obrovskou sněhovou roklí. Jedno družstvo odpadá, protože maník dostal pěknou šlupku kamenem do kolena. Já jsem dostal jenom do lýtky. Krve ze mě moc neteče, ani se neprosákne přes šušťáky.

Během dne schytám další rány do druhé nohy, obou ramen, pravé ruky a hlavně do

rozkroku. Skučím. Píťa se mi směje. O pár délek později skučí taky. Dostal ledovým balvanem do ledvin.

Než se stačím vzpamatovat, za svítání mažeme za dvěma Rakušáky přímou Messnerovou variantou, místo abychom spořádaně kličkovali. To už se firn mění na led a musíme se jistit. Pod námi jsou ještě další dvě družstva, nad námi jich už několik zmizelo za obzorem.

Pořád nahoru jako Messner

Z pohodového sklonu do 55 stupňů v Schmidově směru (1931) se stala honička přímo nahoru od Messnera (1965). Často se drápeme do 60 stupňů, místy přelézáme krátké osmdesátistupňové pasáže. Bidlo tvrdí, že v ledu se nedá traverzovat, a Píťa stejně umí lézt jenom přímo nahoru.

Pánové mi nakonec dávají přednost a nechávají mě vylézt poslední délku. Je to ➤

Severní stěna Ortleru

V Suldenu parkujeme pod lanovkou na K2. Po cestě číslo 4 dojdeme za dvě hodiny na chatu Tabaretta (). Co nejdříve po půlnoci traverzujeme kamenitý svah na sníh pod severní stěnou (1 h). K prvnímu zúžení se stoupá obvykle po sněhu, led se objeví pod druhým zúžením (2 h). Klasika traverzuje doprava, Messner směřuje přímo vzhůru. Lezeme širokou ledovou stěnou až k ledovci (5 h). Skalnatý vrchol (3 h) zůstane vlevo.

Sestup vede po ledovci k bivačkové chatce Lombardi (1 h), po skálách do sedélka a dále po skalním hřebenu k Payerově chatě. Tady se napojíme na turistickou cestu k chatě Tabaretta a dolů do Suldenu (nejméně 4 h).

tvrdý štipavý led stejně jako po celou dobu výstupu.

Dlouhý a náročný sestup

Za to jsem jim byl vděčný a zůstávám na prvním konci lana i při sestupu. Ledovec na normální cestě z Ortleru je neuvěřitelně rozpraskaný, všude číhají obří séraky a zaváté trhliny. Nechávám se napálit stopami trojice Brňáků, co šla bez jištění před námi. Do jedné macaté padám. Bidlo mě naštěstí chytá lanem, já roztahuji ruce, chvíli mávám nohama nad hlubinou a nakonec se za cepín vytahuji ven.

Noc trávíme v plechovém bivaku Lombardi pod ledovcem. Další den trvá návrat hlubokým sněhem do civilizace. Prší a padá sníh. Míjíme opuštěnou Payerovu chatu. Chatař na Tabaretta zavřel kvůli vánici chatu a nechal nám vzkaz, že máme nechat prachy ve winteraumu. Přemístil nám tam i věci, které jsme odložili před výstupem. Když k večeru scházíme na parkoviště, přijíždí džípem a kontroluje nás, zda se nám něco nestalo. ❌

INZERCE

PEAK **TRAIL**
E-SHOP

Nejširší nabídka
značky Berghaus!

- 50%

- 25%

... a spousta dalších akcí!

SLEVY až
50%

- stálý sortiment
- akční nabídky
- výprodeje

www.peaktrail.cz

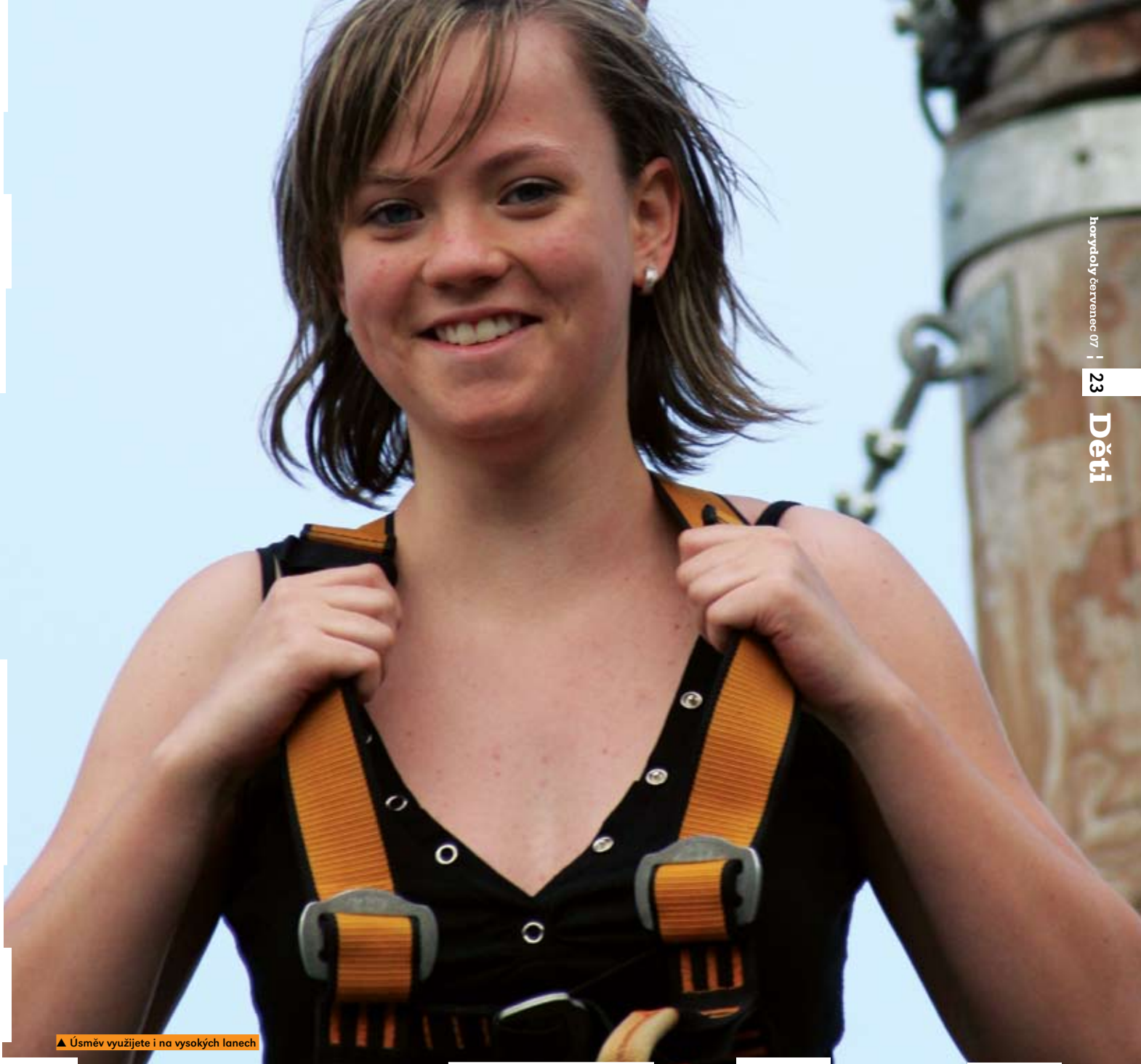
▲ Hrátky vysoko nad zemí

Vysoká lana v Ostravě

Lanový park u Hornického muzea

Vysoko nad hlavou se v pavučině lan mrská několik postaviček. Ve dvanácti metrech nad zemí se snaží přelézt po ocelových lanech od jednoho sloupu ke druhému. Občas někdo upadne a jako motýl se snese vzduchem k nohám svých kamarádů.

Text a foto: Kuba Turek

▲ Úsměv využijete i na vysokých lanech

“Začínáme na lanech nízko nad zemí, kde se bezpečně procvičují potřebné dovednosti,” říká šéf lanového parku Proud Lukáš Mocsko v areálu Hornického muzea dolu Anselm v Ostravě.

Jištění kyblíkem

Pokračujeme na trenažeru, kde se naučíme slaňovat a jistit, vrcholem jsou vysoká lana. Jedna z instruktorek je při tréninku nekompromisní. “Obě ruce budete mít při jištění stále na laně, další jistič bude ještě za vámi.”

K jištění se používá takzvaný kyblík, neboli modifikovaná Stichtova destička. Horolezci ji využívají především na horách

pro dvojité lana. “Důvodem je nízká cena jistička, ale také jednoduchá obsluha.”

Vis na laně za zády

Lezec je jištěný horolezeckým lanem přes kladku na laně vysoko nad sebou. Lano je k úvazu připnuto karabinou na zádech. “Tak si lezec užije pocitu volnosti v prostoru. Navíc se nesoustředí na jisticí lano, které se mu neplete, ale na překonávání překážek.”

Raději se objednejte

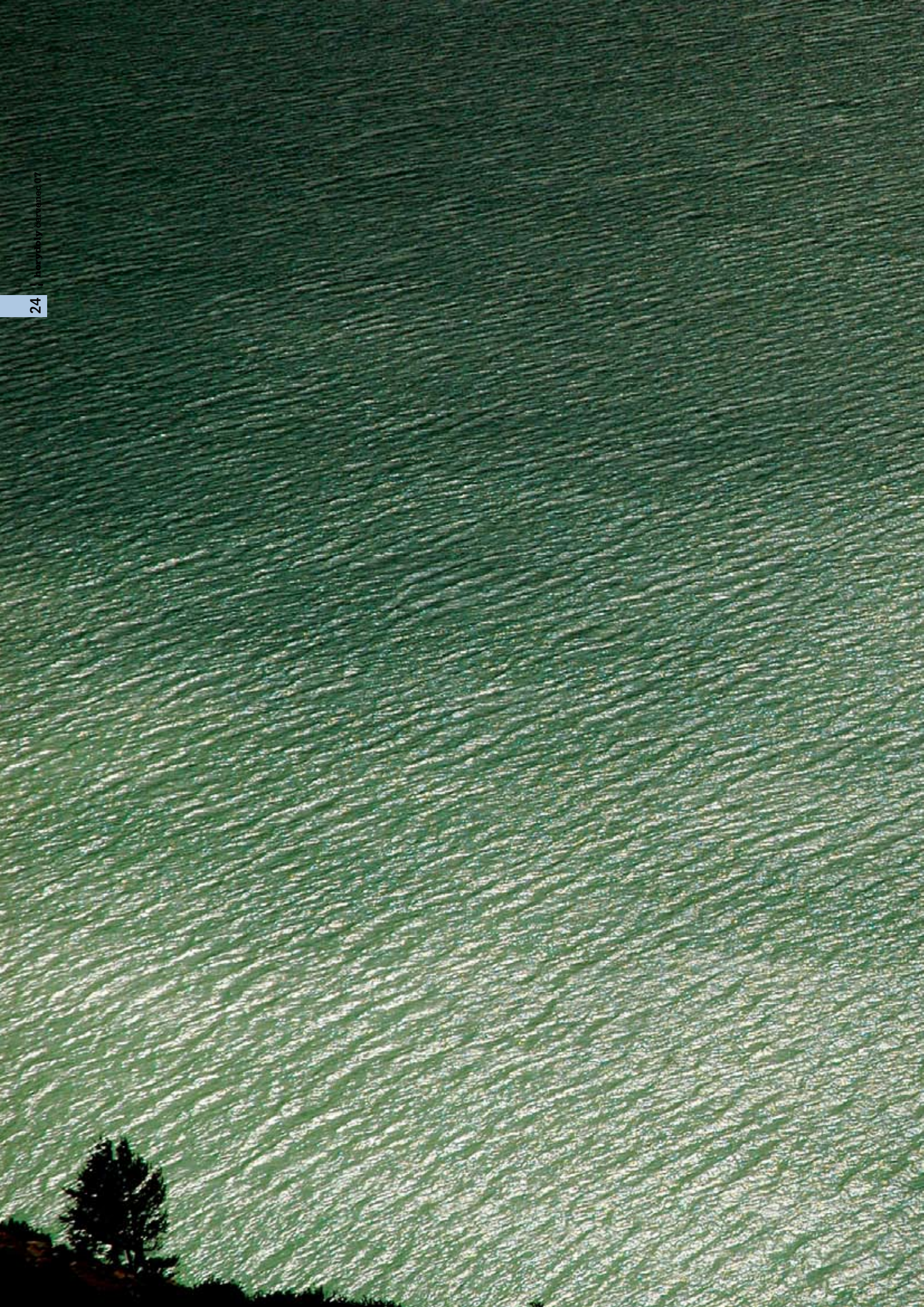
V létě je možno přijít kdykoliv o víkendu, ale provozovatelé lanového centra doporučují předchozí objednávku. “Teď je

nejvyšší sezóna a zájemců je hodně,” varuje Lukáš Mocsko. Ve všední dny se leze jen na objednávku větších skupin.

Do parku vysokých lan a zároveň Hornického muzea se dá přijet autobusem číslo 56 z Poruby a nádraží Svinov. Z centra Ostravy sem přijíždějí ještě autobusové linky číslo 52 a 34. Tramvaje 1, 2 a 8 jezdí z Hlavního nádraží na zastávku Muglinovská. ✕

Internet

Hornické muzeum Landek
www.muzeumokd.cz
 Lanové centrum Proud
www.lanovecentrum.cz

Walliská voda

Vody horských jezer ve švýcarském Wallisu jsou hluboké a tajemné. Čerpají vodu z tajících ledovců v masívu Monte Rosa. Věčný sníh a led se v nich mění na životodárnou tekutinu...

Foto: Michal Misha Fanta

Jdeme podle tajných vojenských map

Neobjevená země Makedonie

Makedonie je krásná země. Kam oko dohlédne se rozprostírají oblé travnaté kopce a hřebeny, po nichž se prohání jen vítr a stáda ovcí. Občas přiběhne ovčácký pes a brzy po něm se objeví bača. České turisty nepotkáte, skoro žádní sem nejezdí.

Text: Radovan Stejskal. Foto: Karolina Volejníčková, Marek Zekucia

Kontrastem ke krásné přírodě je množství odpadků, které se všude válí.

Sedíme s kamarády v hospodě a Stan-
da verbuje: "Kdo chce jet příští srpen do
Makedonie na trekking do hor?" Jdeme do
toho. Standa pověřený plánováním donesl
jen automapu, a tak dost pochybuji, že je
projekt reálný.

Jak se dostat k mapám

Makedonie je země, kam nejezdí davy
turistů za památkami, na pláži a už vůbec
ne do hor. Jediná mapa, která se dá v Čes-
ku sehnat, je automapa v měřítku 1:260
000. Turistické mapy pro makedonská
pohoří jednoduše neexistují.

Vydal jsem se na internet vyzbrojen azbu-
kou a do Googlu zadal планинари neboli
planinari (vysokohorští turisté). Byla to dob-

rá stopa, která vedla do jednoho horolezec-
kého oddílu ve Skopje. Jsem rád, že odpově-
děli na email plný mých všetečných otázek.
Hlavně této: "Do you guys know, if there are
any maps good for trekking in Macedonia?"
Odpověď zněla slibně: "Turistické mapy
v Makedonii neexistují, ale máme vojenské
mapy s dobrým měřítkem."

Díky vojenským mapám 1:100 000 jsme
skutečně mohli začít plánovat cestu do
makedonských hor v konkrétnějších obry-
sech. (**Mapy si můžete stáhnout z webu**
www.horydoly.cz/vypsat.php?id=8679.
Neukazujte je raději vojákům, protože stále
jsou označeny jako tajné.)

Kam na hory

Makedonie je velmi hornatá země. Nej-
vyšším pohořím je Korab a Shar Planina na

západě při albánské hranici. Nejvyšší vrchol
Korab (2750 m n.m.) je dostupný jen jednou
ročně za asistence policie. Shar Planina je
také jedno z méně bezpečných míst. V cen-
trální části Makedonie na jih od Skopje začí-
ná rozlehlé a travnaté pohoří Karadžica,
na které se napojují Dautica a Jakupica na
jihovýchodě.

Karadžica

Karadžica je opuštěné pohoří. Neko-
nečné travnaté pláně lemují oblé hřbety
a vrcholy. Místy se objevují plazivé jalovce
nebo kleč. Jinde jen tiše sviští tráva ve vět-
ru. Prameny vody jsou vzácné. V oblasti na
jihu země mezi Prespanským a Ohridským
jezerem se táhne hřeben Galičica. ➤

▼ Makedonské vesnice nejsou příliš útulné

Pelister

V Makedonii jsou dva hlavní národní parky. Navštěvovanější je pohoří Pelister, kde jsou dokonce značené cesty, podobně jako v Rakousku, bílo-červeným terčem. Na Pelisteru jsou dvě horské chaty: Kopanki a Golemo jezero. Jezera v pohoří Pelister jsou ledovcového původu, jedná se o nejjižnější projev ledovcové činnosti z poslední doby ledové. U Golema jezera v útulné horské kamenné chatě vaří skvělá smažená vajíčka s opečenou klobásou, k tomu chleba opečený na plotně. Na stole nechybí Skopsko piva a pálivé papriky.

Mavrovo

Druhým národním parkem je Mavrovo, který se rozkládá na východě země mezi městy Gostivar a Mavrovo. Jsou to nejkrásnější hory, jaké Makedonie nabízí. Centrum parku sídlí na břehu velké přehrady. V okolí se vypíná mnoho horských hřebenů, po kterých se dají podniknout mnohé túry. Znamé jsou především dva velké treky. První je okruh kolem jezera, který zabere dva až tři dny. Druhý vede z Mavrova, přes horu Medenica do Galičniku a pak do kaňonu řeky Radika.

Doprava do Makedonie

Letecky: Z Česka je možné letět přes Budapešť nebo Vídeň do Skopje. 4 hodiny

Autem: Přebes Brno, Bratislavu, Budapešť, Bělehrad po dálnici na jih přes Novi Sad do Skopje. 16 – 20 hodin

Vlakem: Z Prahy EC vlakem do Budapešti, pak nočním vlakem do Bělehradu, z Bělehradu přímo do Skopje. Riziko zpoždění při zpáteční cestě. 25 hodin

Doprava v Makedonii

Taxi: V Makedonii neexistuje městská hromadná doprava, proto veškerou dopravu obstarávají taxi, která jsou levná.

Autobusy: Autobusy zajišťují dopravu jen mezi většími městy.

Vlaky: Tratí je málo. Vlakem se dá jet v podstatě jen ze Skopje do Bitoly, nebo ze Skopje do Srbska směrem na Bělehrad.

Makedonské speciality

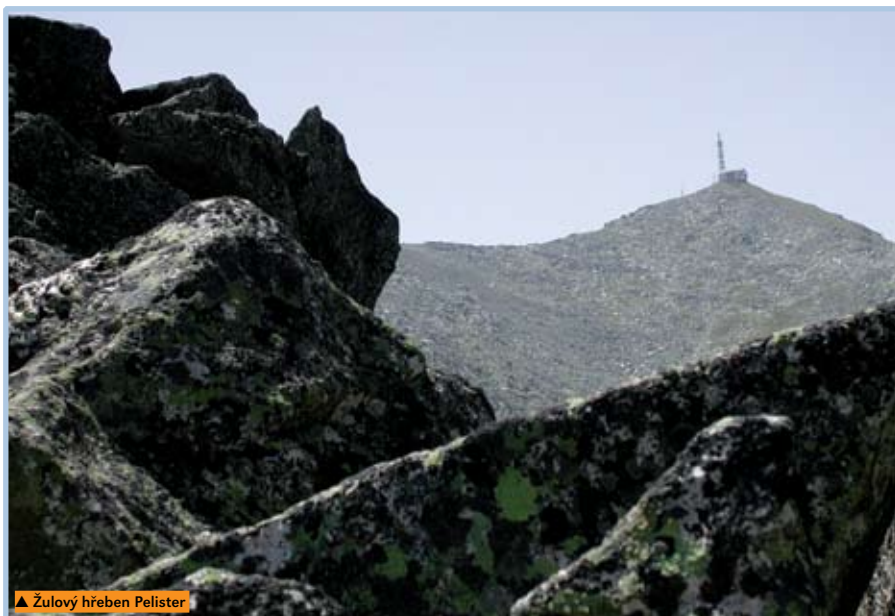
V Makedonii je typicky balkánská kuchyně s prvky řecké a albánské.

Pljeskavica: Plátek mletého masa opečený na kontaktním grilu, vkládá se do housky se zeleninou. 70 DIN

Ražnič: Různé druhy masa na špízu s cibulí, slaninou a zeleninou. 90 DIN

Tavče Grav: Fazole v paprikové omáčce podávané s bílým chlebem. 60 DIN

Saláty: Šopský, řecký a makedonský dostanete úplně všude. 40 – 80 DIN

▲ Zúlový hřeben Pelister

▲ Horská salaš v Karadžici

▲ Turistika v Mavrovo

Budu zase chvíli hodná holka

ROZHOVOR s Klárou Poláčkovou, která vylezla na nejvyšší horu světa

Text: René Kujan. Foto: archiv K.P.

Většina lidí považuje horolezectví za takovou spíše maskuliní záležitost.

Jak ses k němu dostala ty?

Vznikalo to postupně v partě kluků, takže za to vlastně můžou právě chlapi. V expedičním lezení ale vůbec nikdo neřeší, jestli jsi chlap nebo ženská. Myslím, že je to spíše přínos, když žena vnese do party chlapů zase trochu jiný element. Ale někdy chlapům i trochu závidím – třeba vousy, že jim pak tak neomrzají tváře, ale hlavně možnost elegantního řešení oněch choulolistějších záležitostí. Něco prostě ti chlapi mají jednodušší. Ale jinak jsem spokojená s tím, jak to je. (smích)

Ve svých deníčcích několikrát zmiňuješ otce. Jakou roli sehrál?

V případě Everestu jsem spíš já přispěla k tomu, že taky do Himálajů vyrazil. Ale je pravda, že když jsem byla menší, tak nás rodiče tahali po horách. Nejdřív na lyže, pak trochu lézt po kopcích, v Alpách jsme si zkusili nějaké ty ferraty. Zpočátku člověk trochu trpí, moc se mu nechce šlapat, ale časem se to nějak překulí a začne ho to bavit.

Potkáváš úžasné lidi, což bývá inspirativní a někam tě to nasměruje. Pak teprve člověk ocení, že ho v mládí rodiče někam vytáhli.

Co tě láká pouštět se do zimy a nepohodlí?

Já jsem takový vyloženě zimní typ. Zimu, sních, lyže - to já určitě můžu. Mám to radši než vedra.

Co děláš, když zrovna nelezeš?

Vždy a všude se dokážu nějak zabavit. Pohyb musí být, aby vyvážil sedavé zaměstnání. Nebráním se ničemu. Teď jen doufám, že při těchto vedrech ještě i na nějaké to moře dojde.

Když se na internetu objevila fotka americké tyčkařky Allison Stokke, zaplavila ji záhy vlna nabídek k seznámení a dokonce i k sňatku. Jak si stojíš v tomto směru ty? Speciálně poté, co se na iDnes.cz objevily tvé fotky od Šárceckého potoka...

Nabídka k sňatku ještě žádná nepadla. Třeba se ještě nějaká objeví. (smích)

Jakou obtížnost lezeš na skalách?

Na skály já moc nelezu, mě spíš baví zimní hory. Je to ale určitě něco, co bych si výhledově chtěla víc zkusit. Zatím jsem se vyblbla spíš na umělých stěnách. Poslední čtyři roky, co jsem trochu víc přičuchla k horám, jsem žila v Londýně a tam nikde v okolí žádné velké kopce nebo dokonce skály moc nejsou. Hory jsem si tedy ordinovala jednorázově, v takové té větší expediční dávce.

Občas se v literatuře objevuje zmínka o expedicích, které raději zvolily dobytí vrcholu, než by pomohly jiným horolezcům na cestě, kteří už neměli šanci se bez cizí pomoci vrátit dolů živí.

Ta představa je pro mne naprosto šílená. Musím říct, že se tomu i těžko věří. Myslím, že už přirozený lidský instinkt velí pomoci druhému. Jiná reakce snad ani není možná. Lezení je součástí života a otázka přežití nahoře je stokrát důležitější než dosažení nějakého blbého vrcholu. To je v tu chvíli úplně nepodstatné. Byla jsem v šoku, když v Kathmandu Post zveřejnili koncem května

fotografii zbídačené osmnáctileté dívky, kterou její Šerpa opustil někde v osmi tisících, když měla zdravotní problémy. Horolezci z jiné výpravy jí zachránili život.

Dejme tomu, že bys před takové rozhodnutí byla postavená ty – pomoci za cenu toho, že nedosáhneš vrcholu. Ty bys pomohla. Co by ti na to řekli tví sponzoři?

Já myslím, že by byli v pohodě. Musím ocenit skutečnost, že už když jsem odjížděla, tak poslední zprávy od dvou hlavních sponzorů byly ve stylu: „Hele, ženská, držíme ti palce, vylez co možná nejvýš, ale hlavně se vrať! Povede se, nepovede se, to je jedno, hlavně to tam v pohodě přežijte.“ Takže by to určitě vzali.

Je pravda, že v dnešní době existují agentury, které na vrchol dostanou kohokoli, kdo si to zaplatí?

Určitý komfort se dá do určité míry zaplatit. Záleží na tom, kolik peněz je člověk ochoten vydat. Ale názory, že tam někdo někoho doslova a do písmene vynáší, jsou nesmyslné. Představa, že si Šerpa hodí svého klienta přes rameno a vyběhne s ním do necelých devíti tisíc, je dost ujetá. Takhle to nefunguje. Asi by se dalo zatlačit nebo popotáhnout, ale takto se sunou lidé pouze dolů a to jen když mají všeho dost.

Kolik Šerpů bylo ve vaší expedici?

My jsme byli malinkatá expedice. Jako lezci jsme fungovali dva, Tashi a já. Každý z nás měl k sobě ještě jednoho Šerpu, takže dohromady jsme byli čtyři. Plus kuchař, který byl nejdůležitějším členem expedice. V základním táboře byl absolutně nepostradatelný.

Co se jí v extrémních nadmořských výškách?

Tam člověk nemá dvakrát velkou chuť vůbec něco jíst, takže kuchař se musí snažit a připravit jídlo o to lákavěji. My jsme měli takový mix. Říká se, že v Himálajích je nejlepší šerpovské jídlo, a že sílu jako získáš jedině z jak. Takže jsme měli jačí maso minimálně na pět různých způsobů. Bylo výborné, i když náročnější na žvýkací svalstvo. Abychom to měli opravdu pestré, tak jsme měli ode všeho trochu – čerstvou zeleninu a ovoce, hranolky, těstoviny, rýži, brambory, dokonce i popcorn s kečupem (moje tamní oblíbené jídlo), běžné polévky, lososa. Jednou mě dokonce pustili do kuchyně, abych udělala smažený sýr. Měli jsme místní nepálský sýr, který byl pěkně hutný. Kluci mi pak prozradili, že byli připraveni na nejhorší a tajně uvařili záložní jídlo,

kdyby to náhodou nevyšlo.

V základních táborech si prý člověk užije dost volna, kdy je třeba nechat tělo odpočinout, přivyknout na nadmořskou výšku nebo čekat na lepší počasí. Co patřilo k tvým nejoblíbenějším činnostem v tu dobu?

Kluci s sebou měli malý DVD přehrávač a filmy, většinou akční, což zrovna není úplně moje gusto. Já jsem si radši zalezla do stanu s knížkou. Tam člověk uniká do úplně jiného světa, najednou není na horách, může na chvíli vypnout.

Co ráda čteš v takových chvílích?

Z jiných expedic mi nabízeli knihy popisující tragédie na K2, ale to jsem odmítla. Takové šílenosti na horách číst nemůžu. V poslední době jsem si zamilovala Murakamiho, toho jsem si vzala s sebou – současného japonského autora píšícího magickou prózu. Myslím, že snad vychází i v češtině. Já jsem svoje knížky kupovala v Londýně, takže byly všechny v angličtině.

A co Pavel Bém? Potkali jste se ještě v horách?

Téměř jsme se potkali na vrcholu, nakonec to vyšlo až v kultovní hospůdce Rum Doodle v Kathmandu.

Média prý věnují daleko větší pozornost primátorovi než tobě.

Tohle moc neřeším a také jsem to nijak zvlášť nesledovala. Když jsme naši expedici

chystali, tak se to provádělo celé z Anglie a já jsem zprávy do světa nešířila. Výjimkou byli známí a rodina, kterým byl určen můj web spravovaný sestrou.

Jak hodnotíš výstup Pavla Béma? Která výstupová varianta je těžší, jeho z jihu nebo tvoje severní?

Srovnávání by teď nebylo objektivní. Na jihu je velmi zrádný ledopád Khumbu, kde snad každý rok dochází k nějakým smrtelným úrazům. A Hillaryho výšvih taky asi není žádná velká pohoda. Severní strana má zase svoje specifika. Už základní tábor je položený mnohem výš a Advanced Base Camp (ABC) je až v 6400 metrech, což je o kilometr výš než na jižní straně. Následuje lezení v North Col a známé stupně Three Steps, které také představují slušný záhuľ. Takže každá strana má svoje a v kombinaci s počasím se to obvykle ještě dramatizuje.

Kolik bylo opravdového lezení ve vaší variantě?

Celá cesta z ABC do prvního tábora North Col představuje příjemné lezení v ledu. Všude jsou natažené fixy, tam nikdo svoje lana netahá. A pak už zmiňované Three Steps ve vrcholové partii dají pořádně zabrat. Nejhorší mi přišel asi Second Step, který jsme lezli za tmy.

Jaké jste zažili minimální teploty?

To ti řeknu úplně přesně. Měla jsem s sebou hodinky s teploměrem, které jsem vždycky někde za účelem měření položila.

▼ Na vrcholu Mount Everestu

Ve stanu v ABC jsme v noci mívali 15 až 20 stupňů pod nulou. Na vrcholu bylo něco kolem mínus třiceti, ale díky bohu nefoukal vítr. Ve vrcholový den jsme měli nádherné počasí.

Jaký používáš spacák? Jak se do něj oblékáš v takových podmínkách?

Úplně úžasný a skvělý péřový spacák od Highpointu. Extrém má, myslím, mínus 30. Oblékání do spacáku spíše střídme – základní vrstvu a tenkou fleecovou bundu, to je všechno. Moje finta byly flašky s horkou vodou, jedna do nohou, druhá hřála ruce a pak klasická placatá gumová k tělu.

Jak to u vás bylo s kyslíkem? Použili jste ho? Plánovali jste vůbec, že byste vystoupili na vrchol bez něj?

Z posledního tábora jsme nasadili masky a stoupali s kyslíkem. Myslím, že to bylo správné rozhodnutí. Když jsem opouštěla Británii, byla otázka kyslíku ještě otevřená. Řekli jsme si, že dorazíme na místo a uvidíme. Jeden z našich Šerpů šel nahoru už podvanácté a řekl, že z bezpečnostních důvodů použijeme kyslík, v čemž byl naprosto zajedno s Tashim. V momentu, kdy si takhle zkušený člověk nasadí masku, tak nemá cenu si hrát na to, že „ty jsi sice frajer, ale já budu ještě větší a půjdu bez kyslíku.“

Co jste udělali s prázdnými kyslíkovými lahvičkami?

Samozřejmě jsme si je zase odnesli dolů. Před začátkem expedice mi všichni říkali, že Everest bude jedno velké smetiště. Tak to možná vypadalo v minulosti. Dnes je naštěstí všude čisto. Expedice dnes vystupují s vědomím, že co si s sebou přinesou, to si také zase odnesou dolů. To by mělo fungovat automaticky. Když lezu po horách a mám je ráda, tak tam po sobě samozřejmě nebudu nechávat žádné odpadky.

Míváš někdy strach na svých expedicích?

Určitě. Na jedné straně člověk přichází s pokorou a respektem plynoucím z dosavadních zkušeností a znalostí, na druhou stranu ale současně s vědomím, že mohou nastat situace, kdy i při vši opatrnosti a zodpovědnosti člověk stojí tváří v tvář silnější přírodě.

Jak se díváš na skutečnost, že Čína bude hostit příští letní Olympijské hry?

Obecně, bez ohledu na to, jestli jsou hry v Číně nebo jinde, mám na Olympiádu dost vyhraněný názor. Dnes se jedná více o komerční než sportovní záležitost a co hůř, více o politickou demonstraci. Stává

se z toho komedie, kdy sport je znásilňován pro jiné účely. Až na Everestu vzplane olympijský oheň, monumentální panorama Himálajů dá zapomenout na lidská utrpení, ale Bohyně matky země, Chomolungma nejspíš odvrátí svou tvář.

Expedice do Himálajů určitě potřebuje množství zásob a vybavení. Kolik kilogramů jste museli dostat nahoru vy?

To se dá přibližně spočítat. Měli jsme čtyřicet jaků a každý z nich nesl na zádech třicet kilo, takže přes tunu určitě. S pomocí jaků můžeš počítat až do tábora ABC. Horolezci si sami nesou jen jídlo, spacák a základní vybavení na těch několik málo dnů, než také dorazí do výšky 6400 m n.m. Výše už byly nutné vynášky bez zvířat. Ty jsme obstarávali my čtyři. Já jsem nosila asi patnáct kilo, kluci o něco více, dvacet a někdy i pětadvacet kilogramů.

Prý jsi někde nahoře stavěla sněhuláka. Jak to šlo?

Šlo to dobře. Dostala jsem od kuchaře mrkev, na oči se použily kamínky. Sněhulák by si možná zasloužil zápis do Guinnessovy knihy rekordů. (smích)

Nešlo nevšimnout si, že mezi vašimi sponzory byl i jeden český pivovar. Jak se díváš na alkohol a tabák na expedicích do velehor?

Oficiálním partnerem byl nealkoholický Bernard. Neoficiálně se mi podařilo propagovat i malou láhev slivovice. (smích) Jinak ale spojení alkohol a velká nadmořská výška moc dobře nefunguje. Ve výškových táborech si člověk dá tak maximálně náprstek, třeba když je na společenské

návštěvě u jiné expedice. Zato kouření je pro mě naprosto nepochopitelné. Z nás nikdo nekouřil, ale viděla jsem jiné Šerpy, kteří si ještě v posledním táboře ve výšce 8300 metrů v klidu zapálili a dokonce ještě vypadali, že si to užívají. To už je úplné šílenství. Oni tam samozřejmě vylezou o něco dřív, ale zatímco ty se ještě někde hrabeš, hrouštíš a sotva popadáš dech, oni si v klidu sedí na batohu a pokouří.

Je pravda, že jsi vyměnila pětiletový soudek Bernarda za rýži? Jak došlo k takové tragédii?

To je pravda. Byla to otázka přežití. Bernard zachránil Expedici Tissot Everest 2007! Náš jak, který nesl zásoby, někde klopýtnul a roztrhl o skálu pytel s rýží. Takže jsme měli nedostatek životně důležité suroviny, jedné z nejdůležitějších příloh. Speciálně Šerповé by se bez ní asi neobešli.

V roce 2005 jsi vylezla na Aconcaguu, roku 2006 jsi zdolala Cho Oyu, letos jsi pokořila Everest, co od tebe můžeme čekat v roce 2008?

Čekám na nějakou zajímavou příležitost. Spousta věcí je na obzoru, všechno se ale teprve vyvíjí. Hledají sice dobrovolníky na cestu na Mars, ale jedná se pouze o pozemní simulaci, takže se zatím nechystám. Rodině jsem slíbila, že budu zase chvíli hodná holka.

Obsáhlý rozhovor s Pavlem Bémem o Everestu vyšel v červnovém čísle Horydoly. Zároveň je k dispozici na internetové adrese www.horydoly.cz/himalaje.

▲ Dokonalý asfalt vede bruslaře podél Labe

Po Labi na osmi kolech

Z Nymburka do Poděbrad a zase zpátky

Polabská města Poděbrady a Nymburk spojují cyklostezky po obou březích Labe. Zvídavějším jedincům se tak otevírá možnost propojit Nymburk a Poděbrady rozličnými prožitky řeky, která v Mělníku nespravedlivě bere jméno Vltavě.

▲ In-line je především zábavné

V Nymburku se vydáte na hlavní náměstí. Pokud přijedete autem, odložíte svou plechovou příškeru hned vedle na parkovišti. Jestli jste přijeli vlakem, využijete parkoviště pouze na přezutí a pak se po zámkové dlažbě vrhnete vstříc nevšedním zážitkům. Žádný strach, brzo narazíte na kvalitní asfalt. Pak už se můžete jen kochat krajinou a kopírovat řeku. Ztratit se není kam.

Osmnáct kilometrů po rovině

U celého okruhu počítejte s kilometrůží zhruba osmnáct kilometrů. Naše empirické průzkumy prokázaly, že to zvládnou i méně

zdatní bruslaři. Dokonce i tací, kteří stojí teprve podruhé na bruslích.

Pomocnou ruku jim můžou podat mnohá občerstvení a restaurační zařízení v těsné blízkosti cyklostezky. V Nymburku a Poděbradech je možností bezpočet. Pozadu nezůstává ani Velké Zboží nebo Kovanice. Hlavně v Poděbradech, vyhlášeném lázeňském to měste, nás příjemně překvapily nízké ceny a vysoká kvalita nabízeného jídla a pití. Zvláště výborné míchané nápoje jsme si tam oblíbili.

Asi není třeba příliš upozorňovat na to, že po celou dobu projíždíte krásnými zelenými

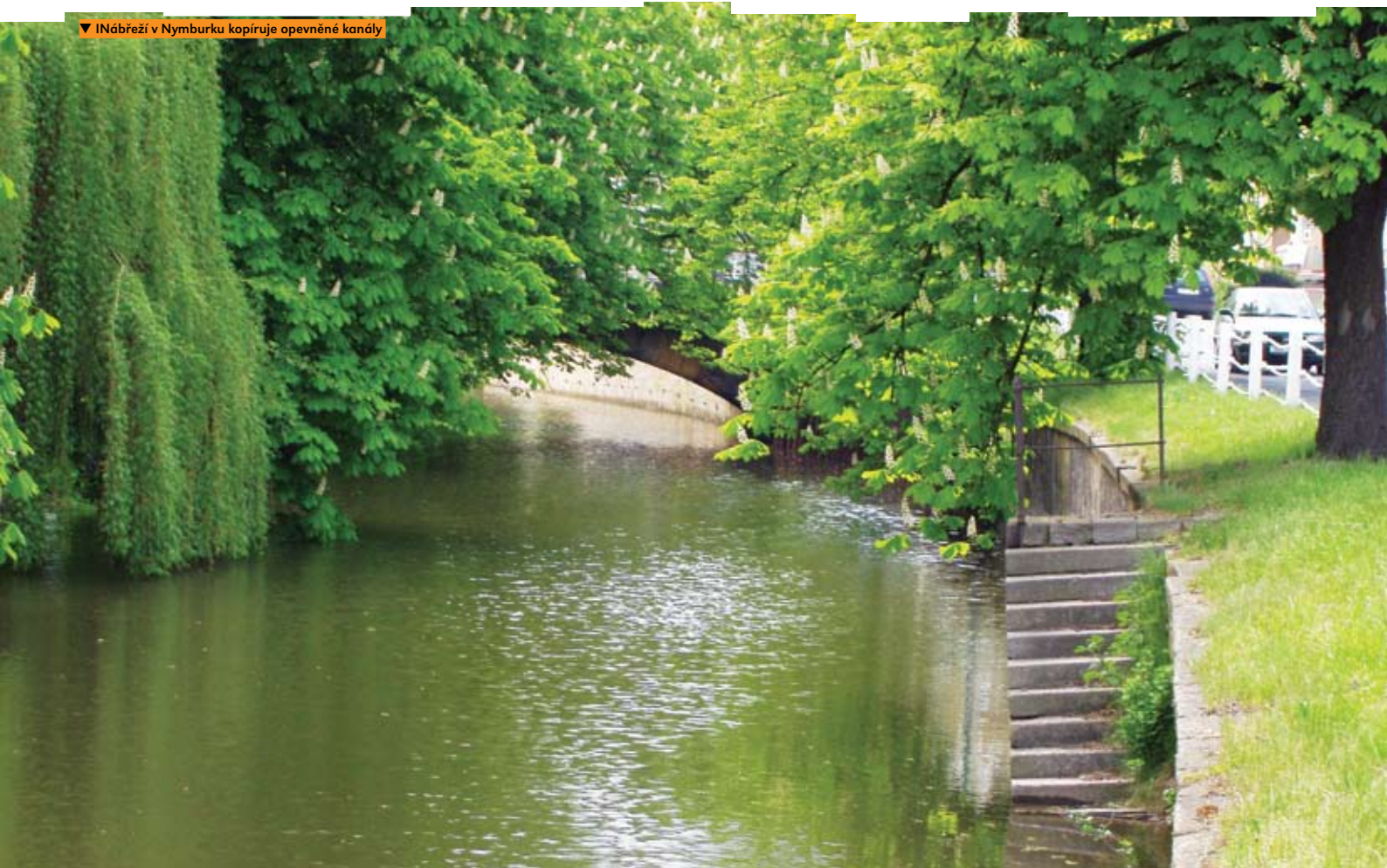
plochami. Proti prudkému slunci poskytnou ochranu stromořadí topolů a kaštanů. Poetické duše pohladí kvetoucí lekníny. Hlavně děti potěší hejna cachtajících se kachniček. Na své si přijdou i milovníci historie. V Nymburku mohou obdivovat dochované zbytky městského opevnění, v Poděbradech budovu hydroelektrárny. Sportovci si všimnou nymburského sportovního centra, kde se svého času českoslovenští sportovci připravovali na olympijské hry, nebo poměrně slušně vybavený a hlavně volně přístupný skatepark na okraji Poděbrad.

Pravý břeh je lepší

Lepší povrch najdete na stezce po pravém břehu řeky. Levý břeh je znatelně horší. Asfalt je hrubozrnný, místy rozbítý a vratkým kolenům bruslařovým neprospějí ani kořeny okolo rostoucích stromů, jež tu a tam proráží asfaltovou krustou. Cyklostezka má na různých místech různou šířku. Někdy je dostatek místa na to, abyste pohodlně jeli ve dvojici vedle sebe, jindy jedete za sebou a i tak musíte značně omezit své pohyby, jede-li někdo proti vám. Někde její šířka nedosahuje ani dvou metrů.

Z jednoho břehu na druhý se dostanete pouze v Poděbradech a Nymburku. Ani tady není třeba pohybovat se mezi auty. Obě města myslela na pěší separátním mostem. V Poděbradech je most pro pěší a cyklisty opatřen schody, ale také elegantní „vývrtkou.“ Pro zkušenější bruslaře je to námět na adrenalinové zpestření jízdy. ❖

▼ INábřeží v Nymburku kopíruje opevněné kanály

▲ V okolí Prahy se jezdí neustále nahoru a dolů

Voděradské bučiny pro dívky i klučiny!

Příjemné poježdění kousek za metropolí

Česká kotlina je plná přírodních krás. Stačí sundat našedlé brýle vnímání, které s sebou přináší všední dny, a pořádně se podívat. Jeden opravdu pěkný kousek přírody je hned kousek za Prahou. Možná patříte k těm, kteří ho mají tak říkajíc za barákem. Protože ze sedla se svět objevuje o něco lépe, podíváme se tam na kole.

Text: René Kujan. Foto: René Kujan, Hana Suchá

Je mnoho cest, které nás do Voděradských bučin dovedou. Pohodlnější cyklisté usadí kola do střešních nosičů svých klimatizovaných vozů a vydají se do Řičan. Odsud je už čeká jízda na kolech po modré turistické značce, neustále skrze zeleň, do Mukařova (7 km). Nebo to vezmou po zelené, která z počátku vede chvíli po silnici. Za Tehovem se ale zaboří do lesa, zlehka lízne Svojetice a zavede výletníky do jižní části Voděradských bučin.

Jiní zvolí poněkud méně pohodlnou jízdu vlakem. Z Masarykova nádraží vyrazí nejmeně jednou za hodinu železný oř směrem na Český Brod. V Úvalech je dobré vystoupit (pozor, o jednu stanici přejíždíme pásmo, kde platí pražská průkazka na městskou hromadnou dopravu) a přes Škvorec, Doubek a Žernovku zavítat do nám již známého Mukařova (12 km). Zvědavějším možná neuniklo, že do Mukařova jezdil na letní byt i zakladatel Sokola Miroslav Tyrš a také cyklista, mnohačetný mistr republiky Jan Veselý. Není pochyb o tom, že možnost se zrestaurovat naleznou v Mukařově i dnešní cyklisté.

Nejdrsnější nasednou na své velocipédy před svým domem v matičce stověžaté a v potu tváře se proboují Prahou na její okraj. Vítězné souboje s plechovými monstry, přestálé boje o holý život a nějaký ten kyslík vyplaví do jejich mozků množství endorfinu. Úkol dostat se přes Dubeč, Královce, Křenice, Březí a Babice do Mukařova jim pak přijde směšně snadný, asi jako sestavit šestidílkové puzzle s Křemílkem a Vochomůrkou (z Dubče do Mukařova 15 km).

Voděradské bučiny jsou už od roku 1955 národní přírodní rezervací. Přírodopytce zaujalo především to, že se zde buky vyskytují v nezvykle nízkých polohách. Vede tu také osmikilometrová naučná stezka. Seznámí nás nejen s flórou a faunou Bučin, ale také s kvalitou zdejšího životního prostředí a s jeho geologickou minulostí. Jistě není třeba připomínat, že v rezervaci jezdíme pouze po značených stezkách a i jinak se chováme slušně a civilizovaně.

Přes Bučiny vedou v podstatě paralelně hned čtyři stezky.

Červená vede nejseverněji. Je hodně přímá, skoro z poloviny vede po silnici. Projedeme se podél několika vodních ploch – po hrázi Louňovického rybníka, podél Pařezu, Jana, Švýcara, Vyžlovského a Jevanského rybníka. Pokud máte rádi vodu, asi se přikloníte k této variantě, možností ke koupání odhalíte určitě dostatek. Z Mukařova se vydáte nejprve kousek po modré (2 km), na silnici číslo 333 odbočíte vlevo a po pár

stech metrech stočíte svá dvě kola doprava na červenou značku. Po vodní euforii vás čeká jihozápadní cíp Bučin a Černé Voděrady (z Mukařova 12 km). Vyplatí se ještě osm kilometrů zůstat věrní červené turistické značce a podívat se do Ondřejova a třeba i navštívit Astronomické muzeum, počastovat pohledem kamennou věž Pecný a pokochat se krásně upraveným parkem u hvězdárny s mnoha vzácnými dřevinami.

Modrá je moje nejoblíbenější. A troufám si říct, že je i nejkrásnější ze všech. Vytváří v náručí buků neuvěřitelné serpentiny, což má pro milovníky zatáček ještě jednu velkou výhodu. Vede po vrstevnici. Pokud vyrazíte na horských kolech, což lze jen doporučit, nebudete mít co vytknout ani povrchu tamních širokých lesních cest. Po 12 kilometrech se modrá napojuje na červenou.

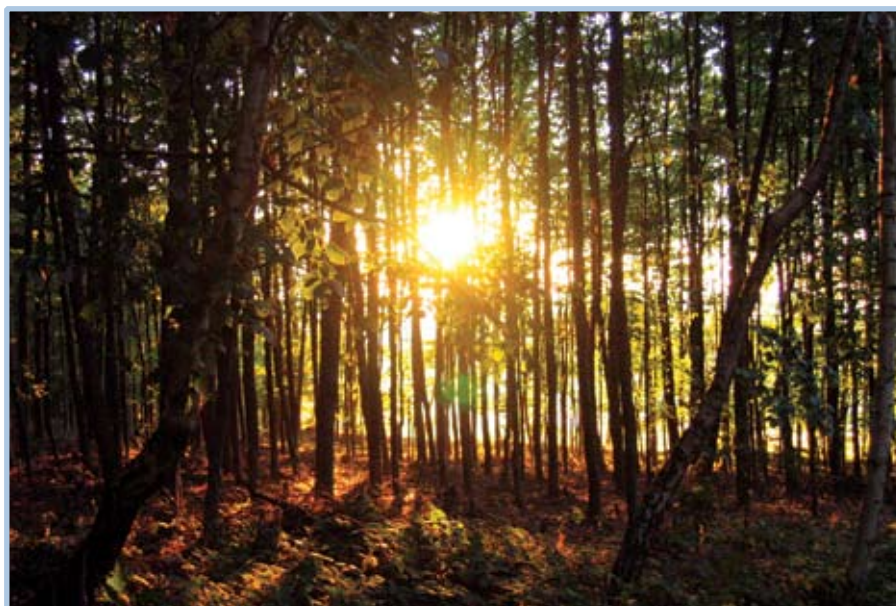
Koho přestanou modré serpentiny brzo bavit, může po šesti kilometrech odbočit na **žlutou**. Je přímější a kratší. To nazna-

čuje, že kopečky na sebe nenechají dlouho čekat. Cílem jsou opět staré známé Černé Voděrady (z Mukařova 12 km), kde můžeme posedět na zahrádce nad sklenicí pěnivého moku nebo šálkem voňavé kávy.

Poslední alternativou je již zmiňovaná **zelená**. Ta sice Černé Voděrady míjí, napojuje se však za nimi na červenou vedoucí do Ondřejova.

Nejllepší je asi zvolit jednu z variant do Černých Voděrad a jinou cestou se pak vracet zpět k autu nebo na vlak. Variant a alternativ je opravdu spousta. Počítejte s tím, že v rámci výletu můžete najezdit šedesát i více kilometrů. Při plánování trasy ale nezapomeňte kilometrůž do Voděrad nebo Ondřejova vynásobit dvěma. Ušetří vás to údivu, s kterým se musel vyrovnávat pověstný český polárník, o kterém hrají v jednom populárním divadle. ✕

Nejlépe jsou Voděradské Bučiny zakresleny na mapě KČT 37 – Okolí Prahy východ.

Panasonic SDR-S10

Videokamera snese extrémní teploty, nevadí jí sněžení na horských svazích a neublíží jí ani voda stříkající z bazénu, prašné prostředí nebo pád z 1,2 metru. Kompaktní rozměry 31x63x114 mm a odolnost vůči vodě, sněhu, prachu i nárazu zaručují natáčení i při outdoorových aktivitách. Miniaturní videokamera standardně využívá paměťové karty SD. V ceně jsou dva gigabajty. Kamera je vybavena objektivem s desetinásobným optickým zoomem a elektronickou stabilizací obrazu. Ukládá videozáznam v DVD kvalitě ve formátu MPEG2. Lze též použít modernější formát SDHC. Při použití této karty o kapacitě 4 GB máte k dispozici 3 hodiny a 20 minut záznamu v dlouhohrajícím režimu. Panasonic brzy uvede na trh dokonce 16GB verzi. Menu je lokalizované do češtiny. Kamera natáčí v širokoúhlém formátu 16:9, pro reprodukci na televizorech se standardním poměrem stran je možné zvolit i režim 4:3.

Info: www.panasonic.cz | Orientační cena: 12 000 Kč

Raichle Mt. Envy

Masivní, ale při tom lehké a prodyšné pohorky jsou určené především pro feratisty. Výrobce počítá, že k feratě půjdete obtížným terénem po suti, skále či lesem. Boty proto vybavil podrážkou s hrubým vzorkem. Na feratě oceníte hladké plochy pod špičkou, aby se vám dobře lezlo i po malých skalních výčnělcích. Při sestupu pomůže pevná a stabilní konstrukce okolo kotníků a na bocích pohorek. Obuv není určena pro nejnáročnější sportovní feráty, kde se hodí spíše speciální lezecká výzbroj.

Info: www.raichle.com | Orientační cena: 5500 Kč

Salewa Kid Carrier Comfort

Nosítko pro děti, které se dokážou samy posadit a udržet rovně hlavičku. Matky je unesou do tří a otcové přibližně čtyř let. Nosítko má záda jako velké batohy od Salewy. Jsou tedy pevná, nastavitelná a částečně prodyšná. Sedačka pro dítě patří k jednodušším a tedy se lépe nosí třeba ve městě, nebo dopravních prostředcích, než velké mohutné modely vhodné jen na pěší turistiku do přírody. Výhodou jsou dva velké úložné prostory pod záděčkou dítěte a za jeho zády. Dohromady se do nich vejdu zavazadla o objemu dvaceti litrů. Další malá kapsička na doklady je všitá do bederního popruhu. Nosítko se dá i s dítětem postavit na zem. Váží tři a půl kilogramu.

Info: www.salewa.com

Orientační cena: 4990 Kč

Alfred Lansing: Endurance

Jestli jste si mysleli, že prožíváte na horách či v peřejích výjimečná dobrodružství, autor publikace o polární výpravě Ernesta Shackletona v době zuřící první světové války vás z toho vyvede. Kniha Endurance je příběhem mužů, kteří opustili civilizaci, aby přinesli svědectví, že člověk může ztratit téměř všechno – pohodlí vyhřáté lodní kajuty, jistotu jídla, pití a spánku, palčáky v antarktické zimě, prsty na nohou – a přesto se nemusí ochuzovat o pocit štěstí. Jako jedna z mála publikací získala v hodnocení Horydoly plných pět hvězdiček.

Info: www.horydoly.cz/recenze

Orientační cena: 360 Kč

Text: (red). Foto: Sprint, Trimediar, Lanex, Singing Rock

Popisované předměty vybírá redakce nezávisle na výrobcích, dovozcích a prodejcích a nejsou placenou inzercí.

Ceny jsou orientační podle současné běžné ceny na trhu.

Author A-Gang PM

Tento bicykl od Authora má nabídnout pohodlné svezení v jakémkoliv terénu. Kategorie freeride, kam se řadí, umožňuje na kole skákat, užívat si sjezdů i jenom si vyjet do přírody. Duralový rám je osazený přední olejovou vidlicí RST Space Free QR se zdvihem 100 mm, hydraulickými kotoučovými brzdami Hayes HFX-9HD a měničem SRAM SX5. Obouvá originální pneumatiky Kenda Nevagal 26x2.30. Na podobném kole se stejnou geometrií jezdí mistr světa Michl Prokop.

Info: www.author.cz | Orientační cena: 27 000 Kč

Chariot Cougar CX 1 CTS

Mercedes mezi dětskými cyklistickými vozíky. Pokud použijete novorozeneckou sedačku, můžete dítě vozit skoro od porodu. Jinak může nasednou přibližně v prvním roce života a kolem pátého roku ho vysadíte. Ne že by se dovnitř už nevešlo, ale byste se kvůli jeho váze udřeli. Váha samotného vozíku je deset a půl kilogramu. Celkové rozměry 114 x 69 x 94 cm, ve složeném stavu 104 x 60 x 25 cm. Vejde se tedy i do kufru středně velkého auta. Jednoduchá přestavba udělá z Chariotu kočárek, po dokoupení lyžařského setu ho můžete tahat za sebou i na běžkách.

Info: www.dveplusedve.cz | Orientační cena: 21 000 Kč

Singing Rock Slackline

Posledním výkřikem horolezecké zábavy je slackline, neboli chození po nataženém popruhu. Provazochodci by se vám asi vysmáli, jak je balancování na plochem textilním popruhu jednoduché, ale to vám nemusí vadit. Postupně můžete zkoušet nové triky a vytřeňovat si tak rovnováhu. Singing Rock prodává set, který obsahuje desetimetrový popruh, ráčnu a dvě smyčky. Stačí upevnit smyčky na dost silné stromy a pomocí ráčny dotáhnout popruh. Slackline se natahuje nízko nad zemí, výš než jeden metr vysoko byste neměli chodit z bezpečnostních důvodů.

Info: www.singingrock.cz

Orientační cena: 1000 Kč

VODÁK sport

VŠE PRO VODÁKY

www.vodak-sport.cz

Nejrozšířenější síť
vodáckých prodejen
Kompletně vybavené
půjčovny s dopravou na řeky
Vodácká škola

NA VODĚ V POHODĚ!

GUMOTEX

**ŽÁDEJTE KATALOG
A CENÍK NA ROK 2007**

Velká Vodácká Pout'

8 – 9. 9. 2007

přírodní kanál Vír. Bohatý program na
vodě i na břehu, hudební festival
Ve Víru tónů – hraje skupina HOP TROP

Brno, Bratislavská 31, tel./fax: 545 214 430

Brno, značková prodejna Gumotex,

Dornych 25a, tel: 543 216 179

Olomouc-Slavitín, Kyselovská 57, tel.: 585 418 733

Praha-Vyšehrad, Neklanova 8, tel.: 224 910 491

Ostrava, Ruská 121, tel.: 603 826 060

Bratislava, Čuňovo, tel.: +421 918 455 587

www.vodackybazar.cz

Velký výběr lodí a vodáckého materiálu

Výkup v hotovosti

Stany v Letňanech pro rodinu i expedice

Prodejní výstava plátěných domečků

Tolik plátěných příbytků pohromadě jste neviděli ani ve stanovém městečku na filmovém festivalu v Karlových Varech. Na výstavišti v Praze – Letňanech si mohou vybrat všichni. Spokojeni budou drsní solitéři, kteří vystačí s vyztuženým žďárákem, i početné rodiny rozmazlenců, jež vyžadují veškerý komfort a potřebují někde umístit i domácí kino.

Text a foto: René Kujan

Stany velké, stany malé, stany s apsídami, předsíňkami, s jednoprutou až pětiprutou konstrukcí, stany s pruty vedenými vnitřkem i vnějškem, stany samonosné i nesamosnosné, stany, s nimiž se jezdí dobývat Everest i stany, které postavíte jen na zahradě za dobrého počasí, stany, které se za dvě vteřiny postaví samy, stany v nejrůznějších barvách.

Všechny jsme si prohlédli a vybrali pro inspiraci několik zajímavých modelů. Pokud je chcete vidět naživo, máte čas do 11. srpna. Otevřeno je vždy od středy do pátku od 13 do 20 hodin a v sobotu od 10 do 18 hodin. Podrobnosti najdete na webu www.vystavastanu.cz.

Expediční Kombat AP od Jurka ve žluté barvě. Vybírat lze ale i ze čtyř dalších, méně nápadných.

Ano. I takhle může vypadat sbalený stan. Je to takzvaná „vteřinová“ varianta. Můžete jej doslova hodit za hlavu – a když se za dvě vteřiny otočíte, uvidíte příbytek připravený k nastěhování.

V těch největších modelech nebude mít potíže se postavit ani hráč basketbalu.

K vidění byly také závěsné sítě. Lze je doplnit rukávovou moskytiérou nebo tropikem, popřípadě jejich důmyslnou kombinací.

Důmyslná konstrukce kruhových laminátových tyček umožňuje dosud nevídané – plně funkční odvětrávací střešní ovládání zevnitř.

Renesance se dočkala i „áčková“ konstrukce. U tohoto stanu jsou ale tyčky důmyslně nahrazeny trekovými holemi, což představuje další významnou úsporu hmotnosti.

Husky začal myslet i na expedice. Tento stan s vnější konstrukcí vybavil i sněžným límcem.

Quechua myslí i na mladé a lidi „in“. No řekněte sami – do tohoto stanu byste dostali i svojí patnáctiletou dcerku, která si jinak myslí, že „kempování je teda pěkněj voprůz“.

Coleman u své řady Exponent vsadil na futuristický design.

Je to žďárák nebo stan? Jednovrstvé modely řady Bivi z paroprodyšné tkaniny od Jurka.

Asi nejpropracovanější systém odvětrávání představil Jurek. Soustava tří stahovacích tunýlků je navíc zvenku kryta malou stříškou. Mezi úplným uzavřením všech, kdy neuniká teplo, až po úplné otevření, kdy dosáhneme maximálního větrání, můžeme najít mnoho mezípoloh, a to bez nepříjemné přítomnosti bodavého hmyzu.

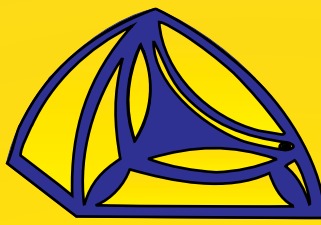
Expediční specialitka od Hannahu. Barvy použitých tkanin tropika a vnitřního stanu vytvářejí uvnitř oku i psychice lahodící narůžovělý odstín.

Ferrino – italský specialista pro náročné (a movité) expedice.

Italové umějí tradičně potěšit i nejedno oko estétovo.

JUREK S+R

Stany

Spacíky

Pláštěnky

Samonafukovačky

Turistické oblečení

**Nepromokavé
návleky**

Obaly na batoh

**Multifunkční
ručníky**

Lavinové sondy

**739 13, Kunčice p.O. 304
tel: 556 850 032**

info@jurek.cz

www.jurek.cz

TEST: Batůžek na každý den

The North Face Jester

V luxusním obchodě The North Face v centru Prahy se dá koupit batůžek Jester na městské pochůzky a krátké výlety. 1350 korun stačí na značkové zavazadlo, které ukáže vaši finanční situaci a prestiž. Přece nebudete nosit noname batůžek, který jste dostali v nějaké reklamní soutěži...

Text a foto: (kt)

North Face Jester poslouží stejně dobře jako jakýkoliv jiný batůžek do města za pár desítek korun z Kauflandu nebo od Lidla.

Do školy i do práce

Značkový batůžek ovšem poskytne vedle pocitu jisté výlučnosti navíc také slušnou funkčnost.

Batoh má velikost 28 litrů. Hlavní prostor není nijak členěný. Vejde se do něj spousta sešitů nebo knih velikosti A4, navrch mikina a svačina.

Jediná kapsa zepředu je plochá, ale pojme časopis, noviny, nebo diář. K tomu papírové kapesníčky, mobil a pár propisek. V kapse jsou všíte tři ploché kapsičky, které pomáhají v orientaci po hmatu.

Nabídka pro zloděje

Hlavní prostor i vnější plochá kapsa se otevírají obloukovým zipem zepředu. Zipy fungují, okolo nich je našitá léga proti zatékání při dešti, jezdce se dobře ovládají.

Všechno je tedy v pořádku. Až na jednu maličkost – stejně snadno jako se do batohu dostane jeho majitel, tak to dokáže i případný zloděj v tlačenici či hromadném dopravním prostředku.

Boční síťované kapsy jsou vhodné na drobnosti, ale nejlépe v nich sedí třetinková láhev nebo plechovka s limonádou.

Žádný přepych

Trochu směšně působí vnější výzdoba batohu. Pružné lanko křivkuje celou přední stěnu batůžku, jako by ho potřeboval dobrodruh dlouhé dny pochodu od civilizace. Je jasné, že ho ve městě skoro nikdo a nikdy nevyužije k upevnění čehokoliv. Možná na kratším výletu jím lze upevnit třeba pláštěnku.

Záda batohu jsou pevná, neprodyšná a v horku se pod nimi potí kůže. Je to daň za zpevnění tvaru celého batůžku. Ramenní popruhy jsou velmi pohodlné a jednoduše nastavitelné i za chůze.

Bederní popruh ani jakékoliv přitahy na batohu nejsou našité. Ve městě nejsou potřeba. Jednoduchý bederní popruh můžete na batoh připnout. Je dodáván v ceně batůžku.

Batůžky The North Face prodává v Česku především síť obchodů Hudy.

INZERCE

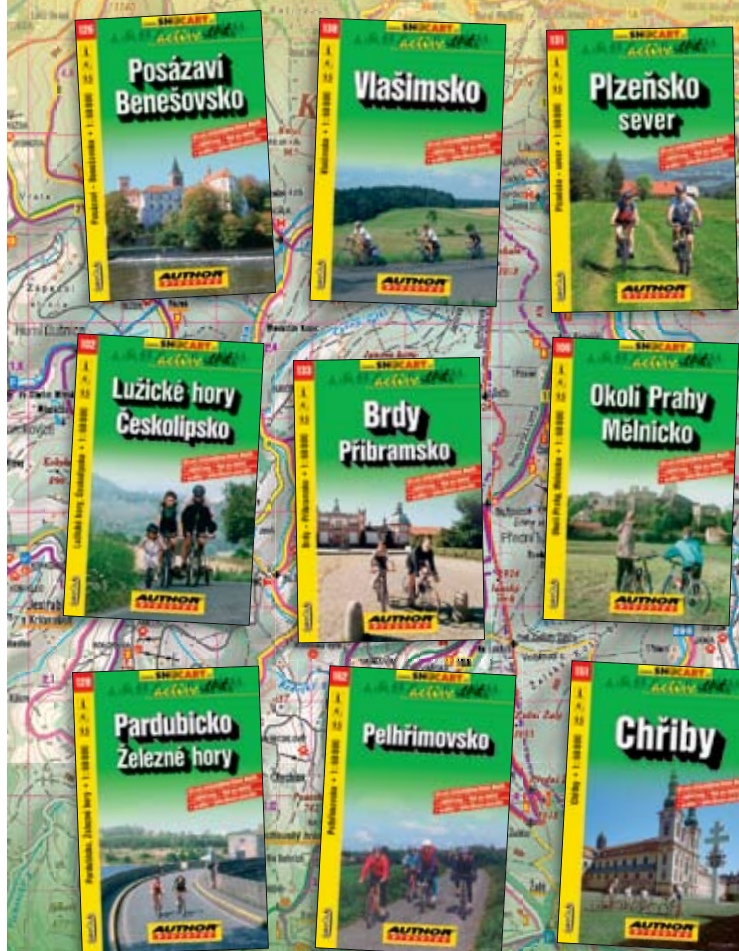
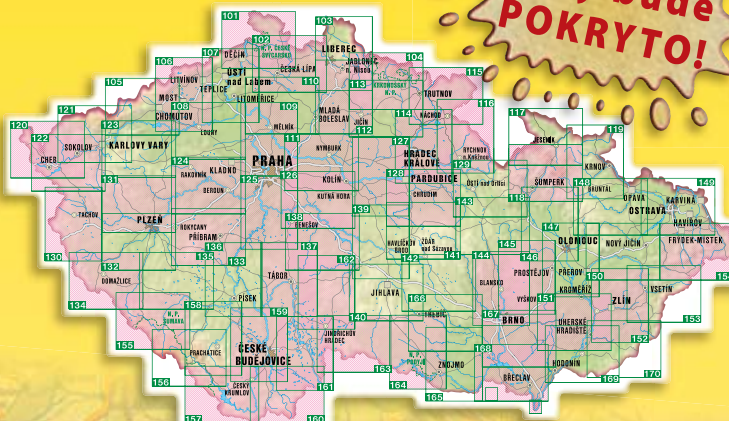
www.SHOCART.cz

active

NOVÉ CYKLOMAPY

1 : 60 000

brzy bude
POKRYTO!

- Doporučené cyklotrasy
- Klasifikace sjízdnosti cest
- Aktuální stav značených cyklotras
- Tipy na výlety

více na www.shocart.cz

Chaty v Tatrách mírně podražily

Přehled ubytování na slovenských horách

Kvalita ubytování v horských chatách na Slovensku od minulé sezóny znatelně stoupá. Zároveň s tím se zdražuje přenocování i jídlo. Uvádíme přehled všech horských chat a jejich cen.

Text: Ondra Bílek

Uvedené ceny nezahrnují lázeňský poplatek, což je obvykle patnáct slovenských korun na den pobytu.

Západné Tatry

Chata pod Náružím cenu za nocleh (120 Sk) nezměnila ani letos, stravu si ale opět musíte zajistit z vlastních zásob. Nejlevnější ubytování zůstává na **Zverovce**, kde stojí stále od 200 Sk pro jednu osobu (postel v 5-lůžkovém srubu), ceny pak postupně stoupají podle zvyšujícího se komfortu (nejdražší je 3-lůžkový pokoj s příslušenstvím za 430 Sk), polopenze vychází na 250 Sk. Ložská rekonstrukce **Žiarske chaty** přinesla zvýšení kvality služeb. Za nocleh ve 2-3 lůžkovém pokoji letos zaplatíte celkem přijatelných 300 Sk, lůžko v komfortnějších apartmánu s příslušenstvím stojí 500 Sk, polopenze dalších 200 Sk. Chata **Oravice** nabízí srovnatelné ceny. Nocleh stojí 295 Sk a polopenze 190 Sk. Lůžko v chatě **Jakubina** v autokempu v Račkové dolině stojí stále 220 Sk.

Nouzové přespání na jednu noc je snad stále tolerováno v **kolibě v Jamnické dolině**. O možnosti přespání na **kolibě pod Klinom** letos aktuální informace nemáme, ale doufáme, že turista zde i nadále může přečkat bouřku. V obou případech však možnost nouzového noclehu není radno zneužívat, neboť vše závisí na dobré vůli majitelů pozemků a strážců přírody, a návštěvní řád Tatranského národního parku tyto noclehy oficiálně nepřipouští.

Vysoké Tatry

Zvyšování cenových i kvalitativních rozdílů je patrné mezi tradičními a relativně levnými nosičskými chatami ve Vysokých Tatrách a horskými hotely. Nejlevnější ceny paradoxně stále drží nejvýše položená tatranská chata **Pod Rysmi**. Cena za nocleh se nezměnila (300 Sk, horolezci 240 Sk), cena polopenze se podle výběru pohybuje kolem 270 Sk. Na **Chatě pod Soliskom** se ložské ceny také neměnily, ubytování stojí podle počtu nocí 250-300 Sk, polopenze 190 Sk. **Chata pri Popradskom plese** nabízí turistické ubytování od 420 Sk, cena hotelového pokoje šplhá podle počtu lůžek až na 910 Sk v apartmánu. Hotel **Sliezsky dom** jako první v Tatrách letos překročil hranici tisícikoruny za nocleh. Ve zrekonstruovaných hotelových pokojích poskytuje nocleh se snídaní za 1225 až 1600 Sk za osobu. Lůžko v původních hotelových a turistických pokojích stojí od 650 do 890 Sk. Tradiční chaty ve Studených dolinách jsou levnější a také poskytují výraznější slevy organizovaným turistům a horolezcům. **Téryho chata** nabízí nocleh za 360 Sk, s polopenzí za 500 Sk. Se slevou na průkazku lze přespát za 300 Sk, včetně polopenze za 440 Sk. Na **Zbojnické chatě** stojí ubytování se snídaní 350 Sk, s polopenzí 500 Sk. Horolezci zaplatí 254 Sk, respektive 404 Sk. Na **Zamkovského chatě** stojí nocleh podle počtu nocí, počtu lůžek na pokoji a typu slevy v rozmezí 280 až 540

Sk. Polopenze vyjde na 280 Sk. V chatě **Pri Zelenom plese** stojí jeden nocleh v plné sezóně 380 Sk, při delším pobytu se cena snižuje. Například nocleh s polopenzí na tři a více dnů stojí 550 Sk za osobu.

Kuriózní ubytování poskytuje od letoška apartmán v budově observatoře na Lomnickém štítě. Podrobnosti si přečtete na str. 11.

Belianské Tatry

Na chatě **Plesnivec** v Belianských Tatrách se ložské ceny poněkud navýšily. Standardní nocleh stojí 280 Sk, ve vlastním spacáku tu můžete přespát za 220 Sk, polopenzi vám připraví za 260 Sk. Na rozdíl od ložiska cena nezávisí na délce pobytu.

Nízké Tatry

Ceny ani rozsah na chatách v Nízkých Tatrách se příliš nemění. **Chata generála M. R. Štefánika** pod Ďumbierom nabízí stále za 270 Sk nocleh se snídaní a se slevou na různé průkazky 230 Sk. Za polopenzi dáte podle výběru od 140 Sk. **Kamenná chata** pod Chopkom je po rekonstrukci a nabízí samotný nocleh za 250 Sk, nocleh se snídaní za 310 Sk, případně 350 Sk s polopenzí. **Chata Ďurková**, neboli Útulňa pod Chabencom, patřila vždy k nejlevnějším variantám oficiálního noclehu pod střešou. Letošní cena za přespání zůstává 70 Sk stejně jako v minulých sezónách.

INZERCE

TATRY.CZ
Turistika v Tatrách

www.tatry.cz

Víme, že Tatry jsou hory!

TATRANSKÉ REÁLIE | NÁRODNÍ PARK | OCHRANA PŘÍRODY | POPISY ZNAČENÝCH TÚR | VÝHLEDY | PRVNÍ POMOC | LAVINY | HORŠTÍ VŮDCI | VYBAVENÍ
FOTOGALERIE TATER | VRCHOLY | FLÓRA A FAUNA | ZAJÍMAVOSTI | HOROLEZECTVÍ | LYŽOVÁNÍ | SKIALPINISMUS | CYKLOTURISTIKA | PARAGLIDING | PLTĚ
HORSKÉ CHATY | REZERVACE UBYTOVÁNÍ | HOTELY | PENZIONY | PRIVÁTY | KEMPY | LÉČEBNĚ ÚSTAVY | VÝLETY | LANOVKY | ELEKTRICKÝ | JESKYNĚ

Novinky z vody: Řeky, říčky, potoky

▲ Foto: Železný

Salzach byl osudný pro českého vodáka

Dva čeští vodáci se na přelomu června a července utopili v zahraničí. Pětačtyřicetiletý kanoista přišel o život při sjíždění rakouského Salzachu u obce Taxenbach. Tři z čtyřčlenné skupiny vodáků uposlechli varovné tabule a vystoupili z lodí na břeh. Proč tak neučinil i jejich kolega, není známo. Ten pokračoval v jízdě k nebezpečnému jezu u **Eschenau**. Lod' se převrhla a vodní válec jej držel pod hladinou. Bezvládné tělo pak vytáhli ostatní členové výpravy na břeh. Byly mezi nimi i dvě děti nešťastníka. Oživovací pokusy ale selhaly. Druhým utonulým byl Jan Malý. Zemřel při splouvání norské řeky Ostri.

Text: (kū, kt)

Rybí přechody na Jizeře

Na Jizeře od Jablonce po Turnov se v příštím roce plánuje výstavba rybích přechodů na všech jezích. Na padesáti kilometrech řeky **mezi Jabloncem a Turnovem** narážejí především úhoři na více než třicet jezů a stavidel. Rybí přechod je zatím pouze na jezu v Poniklé. Díky rybím přechodům se obnoví cesta do Sargasového moře, kde se úhoři trou a odkud se vracejí do evropských řek. Za největší překážky pro ryby považují ochránci přírody z Českého ráje jezy v Turnově, Dolánkách, Bítouchově, Semilech, Dolní Sytové a Jablonci nad Jizerou. Vodáci se studie na úpravu překážek v řece neúčastní.

Text: Petr Ptáček

Divoká voda od Kuřete

Učebnici jízdy na peřejnaté vodě vydal známý tuzemský vodák Miroslav Kuře Svoboda. Pod názvem **Divoká voda** ji lze koupit především ve vodáckých prodejnách. Všechny recenze na ni byly zatím kladné. Stojí 195 korun.

Text: (red)

Vodácký Pony Express

Romantický Pony Express se částečně pojede také na vodě. Symbolickou poštu poveze kánoe po Labi od 16. do 20. srpna. Vyplová se z loděnice ve **Starém Kolíně** a čtyřčlenná posádka předá štafetu jezdcům na koních v **Roudnici**. Čas předávky pošty je zatím stanoven na sedmou hodinu ránní.

Text: Petr Ptáček

Řeky AKTUÁLNĚ

Řeka Orlice pod Kostelcem je plná napadaných stromů. Tok je kvůli nim zvláště za vysoké vody obtížně průjezdný. Nedaleký polský **Bóbr** je na tom po nedávné vichřici stejně.

Bez překážek se dá splout i za sucha Stará Metuje z **Nového Města** do Jaroměře. Pádluje se nejprve Mlýnským náhonem a pod Dolskem se vjíždí do starého koryta řeky. Vodu sem nahánějí stavidla a jezy z nového koryta.

Za každé vody sjízdny **Opatovický kanál** se v srpnu obvykle čistí a prořezává. Hrozí proto také částečné vypuštění vody z jeho koryta.

V Banské Bystrici vtéká městská kanalizace do **Hronu**. Řeka tu zapáchá a vyčistí se až po několika kilometrech.

Pokud poplujete po dolním **Labi** do Německa, nezapomeňte zastavit u silničního hraničního přechodu v Hřensku a nahlásit se tam. Návrat zpět pro auto ulehčí mezinárodní cyklostezka po levém, případně přívozy. Nejbližší k hranicím je na české straně Dolní Žleb a na německé Schöna - Hřensko.

Říčka **Litavka** pod Příbramí je v létě většinou nesjízdná, ale i přes velmi nízký stav vody má překvapivě čistou vodu. Některé úseky jsou však zarostlé vodními rostlinami.

Text: (red)

Kam na vodu

27.7.-5.8. Splav Hronu – Bujakovo

1.-11.8. Závod Lenora – Hamburg

4.8. Vodácký flám – Suchdol n.L.

10.-12.8. Splutí Dunajce – Lysá n. D.

25.-26.8. Sraz veteránů s dětmi na Orlici - Týniště

29.8.-2.9. Plavba SNP po Hronu

1.9. Splutí Čertových proudů – Lipno n.V.

1.9. Splutí Úhlavy – Nýrsko

1.9. Pltnická pětidesiatka na Váhu – Piešťany

1.-2.9. Turnaj kanoepolo – Lipno n. N.

2.9. Splutí Klabavy – Ejovice

8.-9.9. Welká Vodácká Pouť – Vír

8.9. Splutí Radbuzy na netradičních plavidlech – Plzeň

Uvedené termíny se mohou měnit v závislosti na stavu vody na řekách a v přehradách.

Nejdelší pádlování po Vltavě a Labi

Nejdelší kanoistický závod v historii startuje 1. srpna z **Lenory do Hamburku**. Na posádky čeká 1300 kilometrů po Vltavě a Labi. Předpokládání dojezd vítězů do cíle je 11. srpna. Bez přestávky se pádluje v tří-místných kánoích typu Orlice. Jeden člen posádky odpočívá nebo spí a zbylí dva pádlují. Jezy je mohou přenášet, nebo sjíždět. Osmikilometrový nesjízdný úsek mezi Lipnem a Vyším Brodem je nutné překonat podle pravidel vlastní silou. Posádky to řeší převážením lodí na kolečkách po silnici. Vše, čím si posádky budou pomáhat, musejí celou dobu vézt sebou, žádná cizí pomoc ze břehu není povolena.

Text: Petr Mach

Vodácký server **www.raft.cz**
aktuální informace z evropských řek - sjízdnost řek v ČR i SK
články, seriály, testy - vypouštění přehrad - seznamy firem

Outdoor Express

Business příloha internetového portálu a časopisu Horydoly
www.horydoly.cz/outdoorexpress

Zajímavosti z Toplistu

Na měřicím serveru Toplist v sekci Outdoor se udály v červnu a červenci dvě zajímavé věci. Český server **Svět outdooru** stáhnul z Toplistu měření své návštěvnosti. Než to udělal, předběhl ho v průměrné denní návštěvnosti agilní slovenský turistický web **Hiking**. Ten se stále dere dopředu a jeho denní návštěvnost se stabilně přehoupla přes dva tisíce unikátních čtenářů.

Horydoly na vlastní uši

Chcete slyšet vybrané články z Horydoly na vlastní uši? Zapněte si každou neděli rádio Beat, které vysílá víkendový Guláš. Je to mix nejrůznějších zajímavostí ze světa sportu i techniky. Příspěvky z Horydoly běží vždy v neděli v devět, třináct a sedmáct hodin. **Radio Beat** se z původně pražského lokálního rozhlasu rozšiřuje na velkou část Česka. Poslechnout si ho můžete na těchto frekvencích: Praha 95,3 FM, Kutná Hora 107,5, Beroun 107,7, Liberec 107,8, Mladá Boleslav 94,4, Tábor 98,6, Jihlava 92,5. Během příštího půl roku přibudou České Budějovice.

Outdoornet čte 170 tisíc lidí

Čtenost titulů reklamní internetové sítě OUTDOORNET v červnu dosáhla rekordu. Auditorská společnost napočítala téměř **170 tisíc unikátních čtenářů** za měsíc (TNS Audit Media, červen 2007). Čtenost leadera trhu, portálu Horydoly.cz, stoupla na pětáctýřicet tisíc unikátních čtenářů. Zde jsou červnová data jednotlivých titulů: OUTDOORNET - 169 022 UV/měsíc, 1 518 000 pageviews/měsíc. Horydoly.cz - 45 406 UV/měsíc, Lezec.cz - 31 543, Raft.cz - 31 304, HedvábnáStezka.cz - 27 725, CykloServer.cz - 24 461, Mountainbike.cz - 12 211, Tatry.cz - 12 125, Lyzuj.cz - 1 283. OUTDOORNET začíná spolupracovat s titulem MTBS.cz, jehož zásah cyklistické komunity se pohybuje okolo čtyřiceti tisíc unikátních čtenářů za měsíc.

Kalendář 2007

Červenec/srpen

- 28.7.** cyklomaratón Vysoké Tatry – Poprad
- 28.7.** survival Prasečí čumáček – Ještěd
- 29.7.** cyklomaratón Arber – Gross Arber
- 29.7.** cyklomaratón Bike Challenge – Lienz
- 1.8.** začátek lezecké sezony Zadiel
- 1.-8.8.** etapový horský běh Transalpine – Oberstdorf
- 4.8.** Šumavský cyklomaratón – Zadov
- 4.8.** Banskštiavnický cyklomaratón – Banská Štiavnica
- 4.8.** triatlon Homo Hardcoreus – Bystřička
- 9.-12.8.** veletrh Outdoor Retailer – Salt Lake City
- 11.8.** cyklomaratón Kopřivnický drtič – Kopřivnice
- 11.-12.8.** meteorický roj Perseidy
- 11.-12.8.** orientační závod Bike Adventure – Nové Město na Moravě
- 16.-20.8.** veletrh Regióny Slovenska – Nitra
- 18.8.** cyklomaratón Budvar – České Budějovice
- 18.8.** Snowboard/freeski show – Štítý
- 18.8.** výstup na Kriváň – Vysoké Tatry
- 19.-21.8.** veletrh Swisspo – Curych
- 21.-23.8.** veletrh Kabo – Brno
- 23.-25.8.** veletrh Lato Sport – Kielce
- 23.-26.8.** Festival horolezeckých filmů – Teplice n.M.

- 24.-26.8.** běh Ultra Trail Mont Blanc – Courmayeur
- 25.8.** cyklomaratón Bike Brdy – Lety
- 25.8.** běh do vrchu Gerlach – Gerlachov
- 30.8.-2.9.** veletrh Eurobike – Friedrichshafen
- 31.8.-2.9.** veletrh Tournatur – Düsseldorf

Očekáváme

- 7.-9.9.** veletrh Člověk v přírodě – Louny
- 8.9.** štafeta Dolomitenmann – Lienz
- 8.-9.9.** Welká Wodácká pouť – Vír
- 8.-16.9.** veletrh Mondo Natura – Rimini
- 13.-15.9.** veletrh Kanumesse – Norimberk
- 14.9.-31.10.** Lužické rybí týdny – Oberlausitz
- 3.-8.10.** festival Tourfilm – Karlovy Vary
- 24.-27.10.** veletrh Tour Salon – Poznaň
- 27.10.-4.11.** veletrh Hanseboot – Hamburg
- 8.-11.11.** veletrh EICMA – Miláno
- 8.-11.11.** veletrh Sport Life – Brno
- 23.-25.11.** Smíchovský festival alpinismu – Praha
- 1.12.** anketa Kanoista roku – Olomouc
- 15.-16.12.** Skifest – Janské Lázně

Novinářské přestupy

Bývalý vydavatel časopisu Českopis **Jiří Gogo Souček** převedl svůj podíl na společnost Nexus Production a nastoupil jako redaktor do časopisu pro profesionály v cestovním ruchu COT. Časopis typu B2B není k dostání ve veřejné distribuci. Dlouholetý reportér cestovatelského časopisu Koktejl **Tomáš Topí Pigula** opouští ústeckou redakci a odchází na šéfredaktorské místo jinam. Redaktorka přílohy Relax Lidových novin **Jasna Sýkorová**, která měla na starosti mimo jiné outdoorové sporty a cestování, přestoupila do mediálního domu Lagardere jako tisková mluvčí. Lagardere vlastní především rádia Frekvence 1, Evropa 2, Bonton a Info DJ.

Kalendář outdoorových akcí najdete na www.horydoly.cz.

Letadlo z Petrohradu do Karlových Varů

Mezi Petrohradem a Karlovými Vary začaly létat České aerolinie. Společnost nasadila letadla Airbus A320. Z Karlových Varů do Petrohradu startují každou sobotu ve 14:25 a zpět se vrací v 19:25 místního času. Z Prahy létají **České aerolinie** do Petrohradu čtyřikrát týdně.

Kanál v Českém Vrbném je v soukromých rukou

Umělý vodácký kanál v Českém Vrbném začala spravovat firma **Lipno Servis**. Kromě toho provozuje například skiareál v Lipně, ubytovací a restaurační zařízení. Před pár lety měla zálusk i na vybudování lanovky z Lipna na Smrčinu a chtěla tak propojit lyžování na obou stranách hranic. Lipno Servis se stal investičním partnerem SK vodní slalom České Budějovice a hodlá přebudovat areál vodních sportů Lidy Polesné do podoby moderního a atraktivního zařízení, kde by našli vyžití nejen vodáči, ale i cyklisté, rodiny s dětmi, turisté či obyvatelé a návštěvníci Českých Budějovic.

Jurek staví za evropské peníze

Novou výrobní budovu staví v Kunčicích pod Ondřejníkem stanařská firma **Jurek S+R**. Je umístěna nedaleko železničního nádraží. Projekt nazvaný Výstavba a vybavení nového provozu pro rozšíření výroby outdoorových potřeb bude dokončen ještě letos. Je spolufinancován Evropskou unií a Moravskoslezským krajem v rámci Společného regionálního operačního programu.

Gladiš znovu opouští politiku

Náměstek ministra zahraničí **David Gladiš** rezignoval na svoji funkci a opustí ji po dohodě s ministrem během prázdnin. Vídutelným důvodem je více méně povedený vtip s fotografií na jeho internetové stránce Hedvábná stezka. Podle popisku se nechal svojí ženou nafotit ve výcvikovém centru Tálíabanců. Ve skutečnosti je to fotografie z pákistánského trhu. Daleko reálnějším důvodem je zřejmě tah na bránu. Mnozí úředníci z jeho předchozího působení ve vládní agentuře CzechTourism a současného na ministerstvu nemohou vydýchat razantní styl. Někteří museli opustit svá teplá místa. David Gladiš nezapadá do úřednického myšlenkového schématu, protože má zkušenosti ze soukromého byznysu a také z dlouhodobého cestování. Je potom jasné, že nechce rozumět úřednickým touhám po klidném životě.

Letní potíže skiareálů

Skiareály mají potíže s ochránci přírody už i v létě. Podle verdiktu České inspekce životního prostředí vykácela společnost Snowhill nelegálně na Ještědu les o velikosti dvanácti tisíc metrů čtverečních. Když dřevorubci pracovali, ještě nebyl vyňatý z lesního fondu. Udělená pokuta je vysoká. Činí osm set tisíc korun. Provozovatel ještědského skiareálu se hodlá bránit u soudu.

Správa chráněné krajinné oblasti Šumava se chystá spustit správní řízení o odstranění stavby na **Špičáku** u Železných Rud. Provozovatel skiareálu prý významně změnil terén tím, že vybudoval jednoduchý bikepark. Správa Šumavského národního parku se nechala v televizi slyšet, že se jedná o velmi malý zásah do přírodního prostředí. Provozovatel skiareálu dokonce tvrdí, že je ještě menší, než při zimním provozu areálu. Ve skutečnosti se jedná o pár dřevěných překážek na dojezdu sjezdovek, hliněnou stopu a pár skoků na sjezdovkách.

Sitour hrál na obě strany

Společnost Sitour dostávala zaplacenou dvakrát za pořad Panorama, který po ránu vysílá Česká televize. **Sitour** účtoval rekreačním střediskům, ve kterých jsou kamery instalovány, a zároveň ho dotovalo Ministerstvo pro místní rozvoj. Ministerstvo chce podle informací z médií zrušit nevýhodnou smlouvu a zároveň hodlá podat trestní oznámení na Sitour. Instalace kamery a zavedení do vysílání přijde průměrné lyžařské středisko na částku okolo milionu korun a další statisíce je potřeba každoročně platit Sitouru. Tyto částky v minulých letech uváděli provozovatelé skiareálů v Janských Lázních a na Lipně. Loňská ministerská dotace činila pod Lidových novin dvacet milionů korun. Společnost Sitour je dominantním hráčem v propagaci tuzemského lyžování. Podobnou roli hraje také v mateřském Rakousku. Provozuje informační stránku Holidayinfo.cz, zajišťuje informační tabule ve skiareálech, vydává předhled Top 40, propaguje české lyžování v médiích, tiskne brožurky a letáky. Českým jednatelem je Milan Jurdík.

Terénní štafety mezi sebou válčí

Extrem Cup jde po krku Adrenalin Cupu. Česká asociace extrémních sportů chce zničit Martina Kráčalíka. Těžko říci, proč to dělá. Ale lze odhadnout, že vítězem této bratrovražedné války mezi štafetovými závody v přírodě se může stát jen silný komerční subjekt. Asociace jím není.

Až do minulého roku bylo vše jasné. **Extrem Cup** spolupřádaný Českou asociací extrémních sportů a agenturou Sundisk se konal okolo 15. až 17. června. O týden později, přibližně 23. až 26. června byl **Adrenalin Cup** v režii Seven Days. Letos se poprvé jely oba závody ve stejném pozdějším termínu. Na příští rok už oba pořadatelé naplánovali stejné termíny závodů na 21. června 2008.

Připomeňme, že třetím do party velkých terénních štafet v Česku je podzimní Bobr Cup. Ten se do otevřené války nenechal zatáhnout a podle interních zpráv se snaží zprostředkovat dohodu znesvářených stran.

Moderní média hledají moderní lidi

Vydavatelství Turek Media hledá nové kolegyně / kolegy na pozice obchodních zástupců pro prodej inzerce v nejčtenějších médiích v oboru, mediální poradenství a realizaci reklamních kampaní.

Zastupované tituly: Internetový portál **Horydoly.cz** a další servery sítě **OUTDOOR-NET** (Lezec.cz, CykloServer.cz, Mountainbike.cz, Raft.cz, HedvábnáStezka.cz, Lyzuj.cz a Tatry.cz), outdoor magazín **Horydoly**, knihy - outdoorové průvodce společné edice **Horydoly - Grada**.

Požadujeme: Praxi v prodeji inzerce, zboží či služeb, reprezentativní vystupování a úctu k zákazníkovi, minimálně SŠ vzdělání, znalost práce na PC, základní znalost angličtiny.

Nabízíme: Zastupování perspektivních médií, samostatnou zajímavou práci, nadstandardní mzdu, práci v příjemném a motivovaném kolektivu.

Kontakt: Ondřej Turek,
E: ondrej.turek@horydoly.cz.
T: +420 608 733 888

Cit slečny Kláry pro smích

Po návratu z Everestu rozdává rozhovory

Náhoda tomu chtěla, že jsme se potkali už o pár dnů dříve a mně se elegantním způsobem podařilo obejít všechny „píár“ agentury, které byly ochotny poskytnout na Kláru pouze e-mailovou adresu. Slovo dalo slovo, telefonní číslo dalo telefonní číslo.

Text: René Kujan. Foto: archiv K.P.

O pár dnů později už sedíme v příjemné řecké restauraci. Kolečka předpotopního kazetového panasonicu se naštěstí poslušně točí. Propiska poskakuje po připravených papírech. Obsluha začíná nosit dobrotu. Slečna Klára se usmívá. Ve svém nabitém programu si našla notný kus času na rozhovor. Po svém návratu z Himálajů už jich má za sebou nepočítaně. V rádiu, v televizi, v přílohách mnoha deníků, na internetových chatech. Snažil jsem se je přečíst všechny. O to nesnadnější byl můj úkol – vymyslet otázky, které ještě nepadly, ptát se na věci,

na které se ještě nikdo nezeptal. Nevím, jak se mi to podařilo, posouzení je na vás, čtenářích. Ale jedno vím jistě: Dost jsme se u toho nasmáli.

Jo, kdybyste někdy potkali sympatickou, dlouhonožnou slečnu na žlutém chopperu, za kterou vlají lokny dlouhých hnědých vlasů, slušně ji pozdravte. A nabídněte jí, prosím, sňatek. Nebo alespoň nehynoucí přátelství. Její smích za to stojí!

Rozhovor s Klárou Poláčkovou uveřejňujeme na str. 28-31.

INZERCE

Turistický plynový vaříč F1 Spirit™, kvalita bez kompromisů.

Vaříč Coleman F1 Spirit™ je plynový vaříč pro nejširší použití s maximální odolností. A navíc se svými 118 g patří do kategorie nejlehčích vaříčů na trhu. Praktické používání vaříče potvrzuje snadnost a jednoduchost obsluhy - po vybalení z transportního pouzdra se prakticky sám "rozklapne" do pracovní polohy. Podpěry si poradí s jakoukoliv nádobou a v podstatě i zátěží. Výkon hořáku (3100 W) zaručuje bezproblémové celoroční vyvažování pro několik strážníků v kempu i na horách.

Palivo: PB, ventilové kartuše Coleman 100, 250, 500 | Výkon: 3100 W
Uvaření 1 litru vody: 3 min 30s v bezvětří | Spotřeba: 226 g/h
Hmotnost: 118g | Textilní obal

SCOTT CENTRUM CYKLOEXPERT

Cykloexpert - obchod skupiny Internet Mall, a. s.

Původní cena
38.500,- Kč

Cena pro Vás
29.990,- Kč

*K dostání
jen u nás*

Scott Reflex FX 35 + dárek zdarma

tretry Scott Comp nebo batoh Hydrapak Streamline

CYKLOEXPERT

Kladenská 19, 160 00 Praha 6
Telefon na prodejnu: +420 234 703 234

široký výběr kol • prodej na splátky • odborný servis
doprava kol po ČR zdarma • prodejna v Praze
síť servisních míst a předávacích poboček po celé ČR
testovací centrum kol a dětských přívěsných vozíků

www.cykloexpert.cz, info@cykloexpert.cz

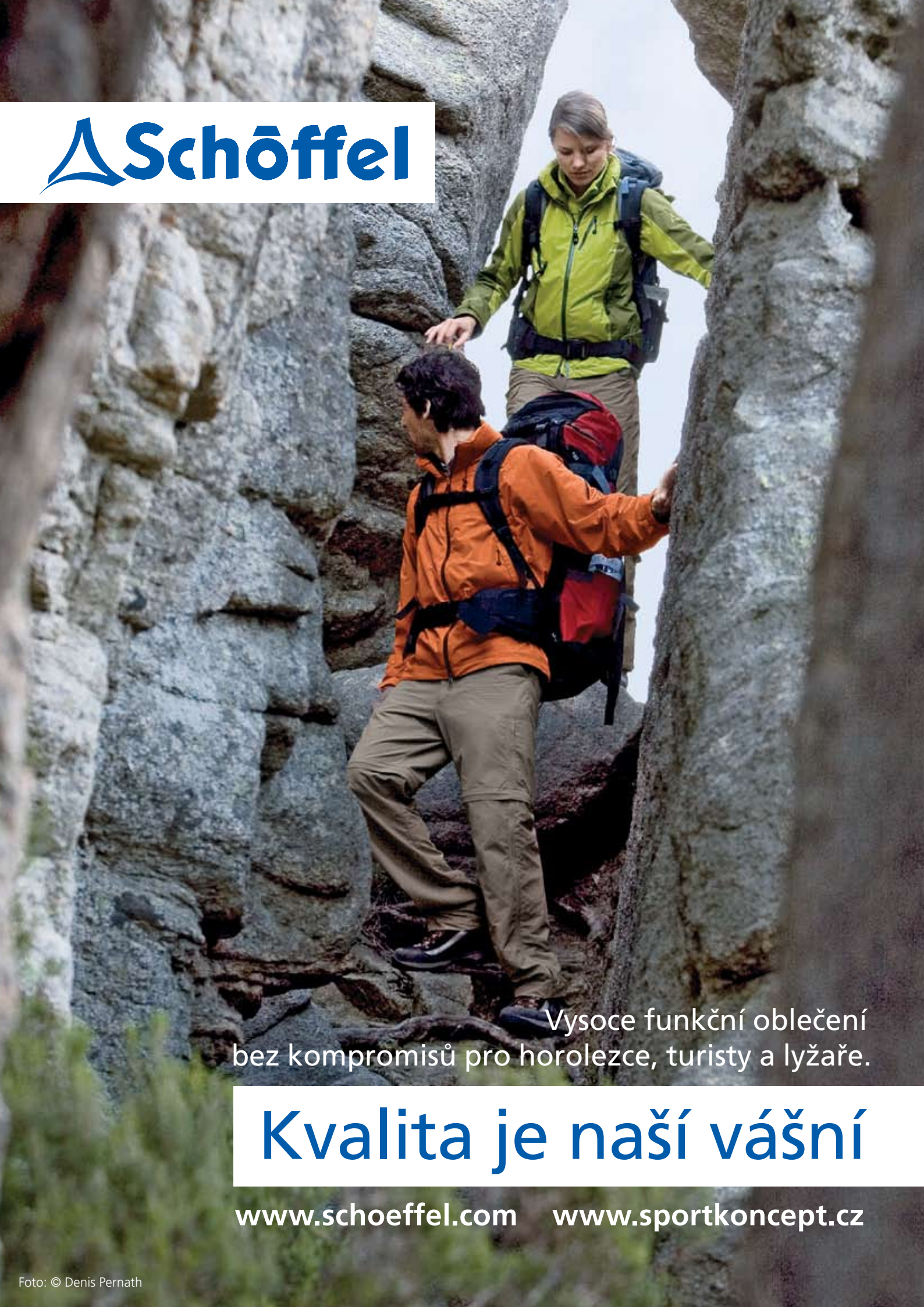

cyklo
expert.

SCOTT

Schöffel

A man in an orange jacket and a woman in a green jacket, both wearing backpacks, are climbing a narrow, rocky crevice. The man is in the foreground, reaching up, while the woman is slightly behind him, also reaching up. The rock walls are grey and textured.

Vysoce funkční oblečení
bez kompromisů pro horolezce, turisty a lyžaře.

Kvalita je naší vášní

www.schoeffel.com

www.sportkoncept.cz